

Občinske nagrade in priznanja

Na proslavi ob občinskem prazniku 26. aprila letos je kanalski župan Andrej Maffi izročil občinske nagrade in priznanja posameznikom in društvom, ki jih je izbral občinski svet.

Kulturni program so tako oblikovali otroci iz vrtca v Kanalu, vokalna skupina Liška dekleta, MePZ Jože Srebrnič iz Deskel, pianist Marko Gašparin in saksafonist Matic Rijavec, ki obiskujeta Glasbeno šolo v Novi Gorici, in člani AGD Kontrada iz Kanala.

Nagrado Občine Kanal ob Soči so prejeli Bruno Colavini iz Kala nad Kanalom, Marjan Nanut iz Kanala in Turistično društvo Kanal ob Soči. Nagrado je v imenu društva sprejela predsednica Vanja Cotič. Priznanja občine pa so šla v roke Sonji Stanič iz Kanala, Tatjani Pregl Kobe iz Ljubljane in ŠKTD Levpa, ki ga je sprejel predsednik društva Miran Jug. Pojasnila za ta izbor si lahko preberete na 3. strani občinskega glasila.

Od leve proti desni stojijo Sonja Stanič, Tatjana Pregl Kobe, predsednik ŠKTD Levpa Miran Jug, župan Andrej Maffi, Bruno Colavini, Marjan Nanut in predsednica TD Kanal ob Soči Vanja Cotič. (Foto: Bruno Bizjak)

03 Nagrajenci Občine Kanal

04 Dom starejših občanov

06 Najvišji mlaj je bil v Kanalu

07 Miss Soča 2007

08 Lov na klena

09 Tri na tri

10 Dan zemlje

12 Pogovor z Borutom Jurca

13 Gledališki abonma v Desklah

14 75 let dirigenta Antona Nanuta

15 Program Kogojevih dnevov 2007

16 30 let MePZ Jože Srebrnič

17 Godbeniška šola v Desklah

18 Pogovor s Slavkom Jerebom

Gradnja telovadnice Deskle

>> Nives Prijatelj, direktorica občinske uprave

Po dobrem letu od postavitve temeljnega kamna se gradnja nove telovadnice in zunanjih športnih igrišč ob Osnova šola Deskle končuje. Na javnem razpisu izbrano podjetje Primorje Ajdovščina d.d. se je v glavnem držalo zastavljenega časovnega načrta.

Po tem časovnem načrtu je bilo predvideno, da se bo tehnični pregled opravil avgusta in morebiti nam bo uspelo, da bo prvi šolski dan tudi dan, ko bomo novo telovadnico otvorili in jo nato tudi v čim krajšem času predali Osnovna šola Deskle v upravljanje in v uporabo. Konec julija in v začetku avgusta je podjetje ELAN Inventa d.o.o. iz Begunj telovadnico in zunanja igrišča opremilo s športno opremo.

Naložba poteka skladno z načrtovanim finančnim načrtom. Gradnja telovadnice s športno opremo, gradnja zunanjih športnih igrišč s športno opremo in komunalna ure-

ditev celotnega kompleksa okoli osnovne šole, za kulturnim domom oziroma za »bunkerjem« znaša približno 1.665.000 evrov.

Gradnjo so omogočili donacija podjetja Salonit Anhovo, d.d. v višini 834.585 evrov. Fundacije za šport z 72.609 evri, Ministrstva za šolstvo in šport je z 67.017 evri za sofinanciranje opremo telovadnice in gradnje zunanjih

športnih igrišč. Ostalo, približno 690.790 evrov, pa je zagotovil občinski proračun.

Objekt je lepo umeščen v prostor, za kar je zaslužen arhitekt Kosta Jurkas iz podjetja Stolp, d.o.o. iz Nove Gorice. Skrb za usklajevanje poteka gradnje z odgovornim vodjem gradbišča. Zdenkom Buncem iz Primorja, in predvsem tudi za kvaliteto izvedbe in zastavljenimi roki je bila naložena podjetju Projektiva d.o.o. iz Nove Gorice, skupini nadzornikov Tamari Karadžić, Aleksandru Šavliju, Viliju Zimicu in Davidu Štruklju.

Telovadnica pri OŠ Deskle. (Foto: Občina Kanal ob Soči)

Rekonstrukcija pločnikov v Desklah

>> Nataša Peternel, Občinska uprava

Leta 2006 in začetku leta 2007 sta upravljalec ceste DRSC in Občina Kanal ob Soči izvajala rekonstrukcijo ureditve ceste, hodnikov za pešce z obojestranskim pločnikom na predelu strnjenega naselja oziroma obojestranske pozidave, umirjanjem prometa s sredinskimi otoki na začetku, sredini in koncu naselja.

Otoki v naselju so na takih mestih ceste, da je razširitev za sredinske otoke izrabljena za ureditev pasu za zavijanje levo. Avtobus-

no postajališče je postavljeno v središču Deskel ob parkirišču v kombinaciji s sredinskim otokom. Obnovila se je tudi dotrajana javna razsvetljava. Hkrati s temi deli so se izvajala gradbena dela še na vodovodu in kanalizaciji.

Komisijiski pregled, katerega naloga je bila, da ugotovi, ali so bila dela izvedena v skladu s projektno dokumentacijo, predpisi in standardi in pogodbenimi določili ter ali cesta izpolnjuje pogoje za varno in nemoteno odvijanje prometa je bil 16. maja letos. Ugotovljeno je bilo, da je objekt zgrajen zadovoljivo in da izpolnjuje pogoje za varno in nemoteno odvijanje prometa. Izvajalec je moral pomanjkljivosti odpraviti do konca letošnjega junija.

Drugo leto TIC-a v Kanalu

>> Tina Gerbec, TIC Kanal

Turistično informacijski center (TIC) v Kanalu bo letos praznoval že svojo drugo obletnico delovanja. V poletnih mesecih smo turistom in obiskovalcem nudili informacije skoraj cel dan, saj je bil TIC s prekinitvami odprt od 8. ure zjutraj pa vse do 19. ure, ob sobotah, nedeljah in praznikih pa od 10. ure zjutraj do 17. ure.

S prihodom poletnih dni smo v TIC-u zaznali znatno povečanje števila obiskovalcev. Ti se zanimajo predvsem o samem Kanalu, o prenočiščih in gostilnah. V občini sta za turiste najbolj privlačna reka Soča in izlet na Kanalski Kolovrat. Gostje prihajajo predvsem iz Nemčije, Avstrije in Italije, sledijo jim Angleži, Slovenci in Nizozemci. Glede okoliških krajev jih zanimajo predvsem Brda in slovenske gore. Slovenci

veliko povprašujejo o samih prireditvah in dogodkih v občini.

Poleg informativnega gradiva, ki smo ga izdali že v prejšnjem letu, smo letos dokončali tudi spletno stran turističnega informacijskega centra, ki je dostopna v treh jezikih. Spletna stran www.tic-kanal.si vsebuje osnovne informacije o Kanalu in okolici, na njej pa si lahko ogledate tudi koledar prireditev v občini in druge zanimive informacije v okviru sporočil za javnost. Ravno zato pozivamo vse organizatorje prireditev, društva in zainteresirane turistične ponudnike, da nam posredujejo informacije, ki bi utegnile zanimati širšo javnost in z veseljem jih bomo objavili na naši spletni strani.

Organizatorji prireditev lahko pri nas dvignejo tudi obrazce za prijavo prireditve, soglasje Občine Kanal ob Soči za prireditev ter pridobijo dovoljenje začasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom v primeru javne prireditve.

Po štirih letih

>> Tina Pintar, urednica glasila Most

Mandat prvega uredniškega odbora občinskega glasila Most se je junija letos iztekel.

Na prvem sestanku pred štirimi leti, ki ga je sklical takratni župan Miran Ipavec, sem čez dolgo občinsko mizo opazovala pravkar imenovane člane Vando Colja, Severina Drekonjo, Bojana Peršeta in Darjo Skrt in ugibala, ali bomo projekt izdajanja občinskega glasila Most pripeljali do konca mandata. Severina Drekonjo je na njegovo željo kmalu zamenjal Miran Pregelj.

Občinsko glasilo Most je tako izhajalo štirikrat v letu, v njem pa ste lahko prebrali, kaj vse se je v minulih mesecih zgodilo v kanalski občini. Seveda vseh vsebin v Mostu ni pripravljala le uredniški odbor, temveč ste strani glasila s svojimi besedili in fotografijami polnili tudi vi – prebivalci Občine Kanal ob Soči. Brez vaše želje, da se številne prireditve v Kanalu, Desklah, Kalu nad Kanalom, Avčah, Lepi, na Morskem, na Kambreškem, ... ohrani v besedi in sliki tudi mlajšemu rodu, bi imelo glasilo Most gotovo drugačno podobo. V vseh teh letih je na straneh občinskega glasila svoja besedila objavilo več kot 170 avtorjev.

Za sodelovanje se zahvaljujem tudi vsem tistim, ki ste besedilo ali fotografijo pripravili v imenu društva, krajevne skupnosti ali javnega zavoda, pa se niste podpisali z imenom.

Hvala vsem za sodelovanje in pomoč.

Za dva razreda

>> Lora Zimic Mugerli, Občinska uprava

Občinski svet je septembra 2001 sprejel pravilnik o enkratnem denarnem prispevku za novorojenca. Višina prispevka je takrat znašala 25 tisoč tolarjev. Kasneje se je ta prispevek dvignil najprej na 36 tisoč tolarjev, februarja 2006 pa na 80 tisoč tolarjev ali 333,83 evrov.

Do prispevka za novorojenca je upravičen eden od staršev pod pogojem, da imata otrok in eden od staršev stalno bivališče v Občini Kanal ob Soči in sta državljana republike Slovenije. Staršem na podlagi obvestila Uprave enote Nova Gorica o rojstvu otroka pošljemo zahtevek za izplačilo denarnega prispevka za novorojenca, ki ga izpolnjenega skupaj s priloženim rojstnim listom otroka, vrnejo na občino. Izplačilo se izvrši v tridesetih dneh od odobritve zahtevka.

Po naših podatkih, ki temeljijo na izplačilih zahtevkov se je tako leta 2004 rodilo 56 otrok, leta 2005 39 otrok, leta 2006 36 otrok in do 1. avgusta 2007 23 otrok. Iz podatkov lahko zaključimo, da se vsako leto rodi le za dva razreda otrok.

Prireditve v Občini Kanal ob Soči

>> Zbrala Tina Gerbec, TIC Kanal

Seznam prireditev v Občini Kanal ob Soči je le osnutek, saj nekatera društva pošiljajo program sproti, zato teh prireditev nismo mogli vključiti v seznam za občinsko glasilo Most.

Prireditve v naši občini so objavljene tudi na spletni strani občine www.obcina-kanal.si in na spletni strani Turističnega informacijskega centra v Kanalu www.tic-kanal.si. Vabljeni k ogledu.

SEPTEMBER 2007

nedelja, 2. september: Krajevni praznik Kal nad Kanalom.

nedelja, 9. septembra: Taborniški rod Odporne želve iz Deskel vabi na lokostrelski turnir.

OKTOBER 2007

sobota, 6. oktobra: Turistično društvo Kal nad Kanalom organizira pohod na Vetrnik.

nedelja, 14. oktobra: Turistično društvo Kolovrat z Liga vabi na praznik kostanja in medu.

nedelja, 28. oktobra: TRD Globočak s Kambreškega vabi na 6. tradicionalni pohod na Globočak.

ponedeljek, 29. oktobra: Mladinski klub Deskle organizira jesenske delavnice za otroke.

torek, 30. oktobra: Mladinski klub Deskle organizira jesenske delavnice za otroke.

torek, 30. oktobra: Taborniški rod Odporne želve iz Deskel vabi na postanek piknik.

sreda, 31. oktobra: Mladinski klub Deskle pripravlja halloween party ob 21. uri.

NOVEMBER 2007

sobota, 3. novembra: Taborniški rod Odporne želve iz Deskel vabi, da se udeležite jesenskega plesa.

sobota 20. novembra: Mladinski klub Deskle organizira ob 20. uri martinovanje.

DECEMBER 2007

petek, 21. decembra: Mladinski klub Deskle vabi ob 21. ur na prednovoletni ples.

sreda, 26. decembra: TRD Globočak s Kambreškega pripravlja 12. praznovanje dedka Mraza.

petek, 28. decembra: Turistično društvo iz Kanala vabi na novoletno srečanje krajanov.

Priznanja in nagrade

>> Vanda Colja

Letošnje nagrade Občine Kanal ob Soči so prejeli Bruno Colavini iz Kala nad Kanalom, Marjan Nanut iz Kanala in Turistično društvo Kanal ob Soči, priznanja občine pa so šla v roke Sonji Stanič iz Kanala, Tatjani Pregl Kobe iz Ljubljane in ŠKTD Levpa.

Bruno Colavini je v političnem in družbenem življenju KS Kal nad Kanalom, Občine Kanal ob Soči in širše skupnosti aktiven več kot dvajset let. Leta 1984 je postal poveljnik Civilne zaštite v KS Kal nad Kanalom, kar štirinajst let pa je bil predsednik krajevne skupnosti (1992-2006). Sedaj pa je že tretji mandat občinski svetnik.

Prvi njegov resnejši projekt je bil gradnja telefonskega omrežja v KS Kal nad Kanalom v letih 1986 do jeseni 1991. Kot predsednik gradbenega odbora je zagovarjal napeljavo telefonskega omrežja v vsak zaselek. To je bil velik uspeh.

V času predsednikovanja so bile asfaltirane skoraj vse krajevne ceste in nameščene označevalne table in kašipote. Urejena je bila javna razsvetljava, obnovljene oziroma na novo zgrajene avtobusne čakalnice na vseh avtobusnih postajališčih KS Kal ter obnovljena mrliška vežica. Velika pridobitev je športno igrišče, zgrajeno leta 1999. Krajski so bili veseli odkupa trgovine z mešanim blagom od Mercatorja, s čimer se je omogočilo obstoj edine še odprte trgovine od Grgarja pa vse do Avč.

Colavini je bil med pobudniki in ustanovni član Turističnega društva Kal nad Kanalom leta 2004, s čimer je družabno življenje dobilo nov zagon. Sodeloval je pri obnovi cerkve, župnišča in obnovi orgel, kar priča o njegovem vsestranskem razumevanju potreb krajev. Tudi agrarna skupnost Kal nad Kanalom je bila vedno deležna njegove podpore in pomoči. Podpiral pa je humanitarne in dobrodne aktivnosti, ki jih pripravljata Rdeči križ in Karitas.

V zadnjem času so njegove moči usmerjene predvsem v projekt gradnje vodovoda za KS Kal nad Kanalom in Krajevno skupnost Levpa. Vodi ga prepričanje, da brez primerne oskrbe z vodo ni pogojev za razvoj obrti, podjetništva in turizma.

Marjan Nanut, rojen Kanalec, se je vedno aktivno vključeval v družabno in politično življenje kraja, kakor tudi podjetij, kjer je bil zaposlen. V osnovni šoli je bil član taborniške organizacije Odred bistre Soče Kanal, kot mladinec pa aktivni član Planinskega društva Nova Gorica, kjer je sodeloval pri obnovi koč na Krnu in dežural ob vikendih. Na delovnem mestu se je zavzemal za pravice delavcev in razvoj podjetja. Bil je predsednik delavskega sveta, predsednik skupščine podjetja, pa tudi v sindikalni organizaciji. Dvakrat je bil izvoljen za člana občinske skupščine Zbora združenega dela, osem let sodnik porotnik na občinskem sodišču v Novi Gorici, aktiven član planinske

skupine Meblo, član komisije za športno rekreacijo pri športni zvezi. V osemdesetih letih je bil tajnik Goriškega godalnega orkestra. Leta 1977 je kot predsednik Športnega društva Kanal ustanovil Planinsko društvo Valentin Stanič Kanal in postal prvi predsednik. Ponovno je bil izvoljen za predsednika še v letih 1987, 1988, 1995, 1996, 1997, 1998 in 2006.

V začetku leta 1991 je sodeloval v pripravah za preprečitev zasedbe komunikacijskih sistemov na Goriškem vojski JLA. Sodeloval je v osamosvojitveni vojni za Slovenijo in se kasneje včlanil v Zvezo veteranov vojne za Slovenijo.

Leta 1995 je v pogajanjih z obrambnim ministrstvom dosegel, da so obmejno stražnico Vogrinki pri Kuščarjih na Kanalskem Kolovratu dodelili Planinskemu društvu Valentin Stanič Kanal, ki jo je kasneje začelo preurejati v Planinski dom Pod Ježo.

Od leta 1993 do 1996 je bil tajnik Kluba odbojke na plaži Kanal. Leta 1995 je postal član izvršnega odbora OK Salonit Anhovo Kanal.

Kar šest let je bil predsednik KS Kanal. Bil pa je tudi član odbora za okolje in prostor Občine Kanal ob Soči. Dva mandata je bil svetnik občinskega sveta Občine Kanal ob Soči. Leta 1999 je postal tajnik kluba OK Salonit Anhovo Kanal. Leta 2001 je bil pobudnik za ustanovitev območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Kanal s ciljem, da poišče vse, ki so sodelovali v vojni in niso registrirani. Postal je tudi sekretar območnega združenja. Leta 2002 so obmejno stražnico Kambreško, ki jo je dodelilo obrambno ministrstvo, preuredili v veteranski dom. Leta 2002 je bil izvoljen za člana in kasneje predsednika sveta zavoda Ljudske univerze Nova Gorica. Leta 2006 je bil ponovno izvoljen za člana sveta KS Kanal in postal podpredsednik.

Je tudi reden krvodajalec, saj je od leta 1976 kri daroval več kot petindvajsetkrat.

Turistično društvo Kanal ob Soči je bilo ustanovljeno leta 1954. Z željo po urejenosti kraja in zgodovinskih ter krajskih zanimivostih, ki so jih vključili v turistično ponudbo, je dobilo ime Turistično olepševalno društvo Kanal ob Soči. To so bili povojni časi, ko se je turizem šele začel razvijati. Kmalu je bil zgrajen kamp Korada, ki je danes vrisan v vse evropske kataloge kampov in popotniških poti.

Društvo je ustanovila skupina zanesenjakov, ki se je zavedala lepote soške doline in znamenitega kanalskega mostu, saj sega zgodovina nastanka Kanala v 12. stoletje. Društvo si je prizadevalo, da bi bile v kraju prenočitvene kapacitete in ustrezna ponudba turistom.

Danes šteje društvo preko sto članov. Uspešno sodeluje s sosednjimi društvi v občini in izven nje. Člani delujejo prostovoljno. Predvsem spodbujajo prebivalce in druge k urejenosti kraja, zato vrsto let uspešno ocenjujejo urejenost objektov in predelov krajevne skupnosti. Organizira pa tudi vrsto predavanj o negi in vzgoji cvetja, grmovnic ter ravnanja z odpadki.

Pomembnejše akcije društva so organizacija turističnih prireditev, med katere sodijo julijsko ribiško srečanje lov na klenu, ki se ga udeleži veliko ribičev iz Slovenije in zamejstva, spust z rafti po Soči ter največja prireditev skoki z mosta. Športno turistična prireditev pritegne vsako leto več kot tri tisoč obiskovalcev iz vse Slove-

nije. Tudi ta prireditev je kot ostale vključena v program Turistične Zveze Slovenije. V času novoletnih praznikov pa organizira srečanje krajanov s koncertom novoletnih in božičnih pesmi.

Občinska priznanja

Sonja Stanič je v času profesionalne pedagoške kariere delala v Osnovni šoli Kanal, kjer je z umirjenostjo in preudarnostjo vzgajala in izobraževala učence. Bila je dolgoletna aktivistka Rdečega križa, da je lahko pomagala tistim, ki si sami niso mogli. Po upokojitvi je svoj bogat in z izkušnjami prežet družbeni slog vtakla v novo družbeno okolje, v Društvo upokojencev Kanal in kmalu postala njegova predsednica. Društvo, ki šteje preko 800 članov, je uspešno vodila kar šest let ter za seboj pustila bogato zakladnico svojih uspehov. V njenem mandatu so pridobili veliko novih članov. Upokojence je znala usmerjati in animirati za tečaje, predavanja, kulturna in športna udejstvovanja, za množično rekreativno udeleževanje, predvsem pa je s svojo držo uspela upokojence združiti v družbeni kolektiv, ki je lahko zgled in ponos občine.

Tatjana Pregl Kobe je umetnostna zgodovinarica, likovna kritičarka, pesnica in esejistka. Izdala je precej knjig in je članica različnih društev: društva slovenskih pisateljev, društva umetnostnih zgodovinarjev Slovenije in društva likovnih kritikov Slovenije. Kot svobodna kulturna ustvarjalka živi in dela v Ljubljani.

Za Občino Kanal ob Soči je pomembna, ker že več kot petindvajset let sodeluje z galerijo Rika Debenjaka. V tem obdobju je v galeriji postavila petinpetdeset razstav pomembnih slovenskih slikarjev. Vsako razstavo posebej pripravi strokovno, hkrati pa ji vtisne osebnosti pečat, ki se izraža v spoštovanju umetnikove individualnosti, pri čemer nikoli ne pozabi na občutljivost občinstva. Prav zato je vsaka njena otvoritev zaokrožen umetniški dogodek.

Vodstvu galerije je zlasti v prvih letih od ustanovitve pomembno pomagala pri vzpostavitvi sodelovanja z likovnimi institucijami, slikarji in likovnimi kritiki. Vsa leta je skrbela za medijsko uveljavitev in podobo galerije v slovenskem likovnem prostoru s prispevki v časopisih, revijah in knjigah. Danes je galerija Rika Debenjaka uveljavljena umetnostna ustanova nacionalnega pomena, ki letos praznuje tridesetletnico ustanovitve. Utemeljeno lahko rečemo, da je Tatjana Pregl Kobe prispevala k njeni uveljavitvi zelo velik delež.

Športno, kulturno, turistično društvo Levpa je bilo ustanovljeno pred sedmimi leti, da bi oživili Levpo. Vodi ga Miran Jug. Člani društva so očistili zarasle steze in organizirali pohod Kje so tiste stezice ter ponovno organizirali priljubljene mušje dirke. Društvo ima preko dvesto članov, ki pa so prebivalci celotne občine. Poleg teh prireditev vsako leto organizirajo nogometni turnir, razne kulturne predstave, nastope pevskih zborov in nastope pevskih zborov.

Velika pridobitev je športni park, ki je bil zgrajen s prostovoljnimi delom in skromnimi sredstvi donatorjev. Poleg tega pa so zgradili še zid okoli igrišča in ga ogradili z mrežo, brunarico z lopo, pevski oder, prostor za balinanje in otroška igrala, kamniti kamin, stranišča, tuš, napeljali vodo in elektriko. Vsi objekti so tudi primerno vzdrževani. Člani društva želijo dati velik poudarek turizmu, zato gradijo večnamenski prostor.

»Pod Lurdom« bo dom za starejše občane

>> Milica Zimic, podžupanja

Župan Občine Kanal ob Soči Andrej Maffi je kmalu po izvolitvi pričel z aktivnostmi za gradnjo doma upokojencev. Tako je kljub velikim obveznostim za nedokončane investicije v teku iz leta 2006 zagotovil za nakupe zemljišč za dom upokojencev v občinskem proračunu 166.917 evrov, kar so svetniki skoraj soglasno, z redkimi izjemami, potrdili v rebalansu proračuna za leto 2007.

Gradbeni odbor za gradnjo doma upokojencev je sprejela rokovnik aktivnosti za leto 2007. Tako bodo letos kupljena zemljišča in izdelana vsa potrebna investicijska dokumentacija. V Občini Kanal ob Soči živi petina (19,65%) ljudi, ki so starejši od 65 let, kar je več, kot je slovensko povprečje (15,75%). Po statističnih podatkih potrebuje vsaj pet odstotkov starejših od 65 let institucionalno varstvo v domovih za ostarele. Sedaj je veliko prebivalcev občine nastanjenih v domovih za ostarele v drugih občinah, na listi čakajočih za sprejem v dom pa je 67 starostnikov.

Za dom starejših občanov se je kot najugodnejša lokacija pokazala t.i. »pod Lurdom« v Kanalu, čeprav so bile v igri kar tri lokacije. Dom naj bi deloval kot javni zavod, obstaja pa

tudi možnost, da bi dom v Kanalu deloval kot podružnica doma v Novi Gorici.

Dom za starejše občane naj bi se gradil fazno in sicer bi najprej zgradili štirje navadni oddelki, kar pomeni 80 ležišč (4 x 20 postelj), in dva dementna oddelka z 20 ležišči (2 x 10 postelj). Dom se lahko kasneje tudi dogradi z nadstandardnimi enotami, varovanimi stanovanji in dnevnega centra za varstvo starejših oseb.

Prednost, ki jo nudi ta lokacija, je neposredna bližina vseh komunalnih naprav in infrastrukturnih objektov kot tudi možnost ureditve nekaterih skupnih oskrbovalnih in vzdrževalnih služb za dom, osnovno šoli in vrtec (npr. kotlovnica za ogrevanje, kuhinja). Tudi sociološko je pozitivno, da starejši niso popolnoma izključeni iz okolja in je v tem pogledu lokacija ob vrtcu in šoli zelo dobrodošla. Lokacija nudi tudi dovolj prostora za mir v zelenju ob reki Soči in ureditev potrebnih poti ob takem objektu. Nekaj pomislekov je bilo glede senčne lokacije, vendar so opravljene študije glede tega zelo pozitivne. Prvi razgovori s predstavniki župnije Kanal, ki je lastnica največjega dela zemljišča, so bili že opravljeni. Ti so se strinjali s prodajo za namen gradnje doma upokojencev.

Prepričana sem, da je želja vsakega našega občana, da bi bil dom upokojencev v Kanalu čimprej zgrajen in tako omogočil bivanje uporabnikom čim bližje svojemu domu.

Volilna skupščina KO ZB Kanal na Srednjem

>> Tina Gerbec, TIC Kanal

V nedeljo, 8. julija 2007 je v lovskem domu na Srednjem potekala skupščina krajevne organizacije zveze borcev Kanal. Poletno sončno vreme, idilična lokacija in dobra družba so botrovali, da se je na skupščini zbralo zelo veliko število ljudi.

Skupščina se je začela najprej s krajšim kulturnim programom in se nato nadaljevala z uradnim delom, kjer so udeleženci lahko slišali poročilo predsednika Franka Pavlina o opravljenem štiriletnem delu, finančno poročilo in poročilo predsednika nadzornega odbora Petra Falatova, bili priča razrešitvi dosedanjih organov organizacije in izvolitvi novih ter poslušali štiriletni načrt dela ponovno izvoljenega predsednika Franka Pavlina.

V naslednjem štiriletnem obdobju si bo Pavlin prizadeval ohranjati dosedanje dejavnosti: tradicionalne prireditve, kot so prehod XXX. divizije preko Soče v slovensko Benečijo v Morskem, ustanovitev osvobodilne fronte za kanalsko območje na Kračicah, komemoracija ob dnevu spomina na mrtve v Kanalu, svečanost posvečena bitki Kosove love brigade na Srednjem in druge podobne prireditve. Prav tako je pomembno pridobivati novo članstvo, vzdrževati stike s pobrateno organizacijo italijanskih partizanov A.N.P.I. iz Tržiča in nuditi pomoč ostalim krajevnim organizacijam

Skupinska slika novih članov organizacije. (Foto: Vanja Cotič)

Šolsko leto OŠ Deskle

>> Vojko Simčič, ravnatelj OŠ Deskle

V šolskem letu 2007/2008 bodo šolske klopi gledi trije učenci več kot prejšnje šolsko leto. Na prvi pogled je novica razveseljujoča, dejstva pa malo manj. Zapustil nas je namreč številčno zelo majhen razred (devet otrok), v prvi razred pa prihaja dvanajst otrok, kar ne pomeni ravno veliko spremembo.

No, pa smo kljub temu zadovoljni. Prav zaradi tako majhnega vpisa bo v razredu poučevala samo ena učiteljica, saj za drugo učiteljico ni upravičenih razlogov. Pouk v prvem razredu bomo izvajali v vrtcu.

V tem šolskem letu bo našo šolo obiskalo 147 učencev, ki so razporejeni v devet oddelkov. Imamo torej popolno enooddelčno devetletno osnovno šolo. Prvič to leto bomo brez oddelka, ki bi izvajal pouk po predmetniku za osemletno osnovno šolo. Za učence imamo organizirana dva oddelka podaljšane bivanja (kombinacija 1. in 2. razreda ter kombinacija 3., 4. in 5. razreda). Oba oddelka bosta delovala na šoli.

Dobro utečena je tudi organizacija prevoza tistih učencev, ki se v šolo vozijo. Večino prevozov iz oddaljenih zaselkov in krajev izvajamo s šolskim kombijem. Učenci iz krajev bližnjim šolam pa vozi avtobus Avriga. Vozačev je nekako 40 odstotkov. Zanje imamo organizirano tudi varstvo od 7:10 do 7:50 in popoldne od 12:15 do 13:20.

V novem šolskem letu bo pouk športne vzgoje in večino športnih interesnih dejavnosti organiziran v novi, sodobni športni dvorani. Lepo je urejena tudi okolica šole in vrtca, kjer smo pridobili nekaj površin za atletiko.

Kadrovske spremembe niso omembe vredne. Večinoma se bomo z izzivi novega šolskega leta spoprijeli že preizkušeni kadri, ki jim dodatno vrednost pomenijo mlajši učitelji z novimi idejami in ustvarjalno energijo.

Ob šoli deluje tudi vrtec, kjer bodo otroci razporejeni v eno skupino prvega starostnega obdobja in dve skupini drugega starostnega obdobja.

zveze borcev v kanalski občini. Pri vsem tem ne smemo pozabiti na podelitev članskih izkaznic štiridesetim novim članom organizacije.

Uradni del skupščine se je zaključil z nastopom moškega pevskega zbora Kazimir Nanut iz Kanala in družabnimi srečanjem z ansamblom Trio Neptun. Poskrbljeno je bilo tudi za zabavne igre, ki so vključile in nasmejale vse prisotne, med katerimi so se najbolj zagreti lahko kasneje pomerili tudi v mini turnirju v briškoli. Prav posebno presenečenje pa je bilo namenjeno nekaterim članom, ki so praznovali različne okrogle obletnice.

Spomladi na Liškem

>> Metoda Humar

V prvem polletju letošnjega leta so se v Ligu vrstile prireditve, ki so razgibale življenje našega kraja. Uvod v to dogajanje je bilo pustovanje, ko so se naši ta mladi odpravili po vseh vaseh in kot je bilo včasih v navadi, v vsako hišo prinesli pustno veselje.

Marca je turistično društvo Kolovrat Lig počastilo praznik žena in materinski dan s predstavo Jeppe s hriba v izvedbi AGD Kontrada iz Kanala. Glavno vlogo je v predstavi odlično odigral naš Slavko Jereb, zato smo se domačini istega dne razveselili novice, da je za vlogo Jeppeja prejel nagrado za najboljšo glavno moško vlogo na srečanju amaterskih gledaliških skupin severne Primorske. Seveda smo mu za to nagrado čestitali.

Aprila je cerkev Marijino Celje napolnila množica obiskovalcev, ki so prisluhnili koncertu mešanega pevskega zbora Ljubljanski madrigalisti pod vodstvom zborovodkinje Andreje Martinjak. V zboru pojeta tudi naša občana Neža Kralj in Aleksij Valentinčič iz Deskel.

Na predvečer praznika dela TD Kolovrat Lig že nekaj let zapored organizira kresovanje, ki pa je vedno v drugi vasi. Letošnje kresovanje so pripravili vaščani Markičev in uživali smo lahko ob kar dveh kresovih, pijači in jedi ter veseli pesmi. Heleni in Savu Vuku pa se zahvaljujemo, da sta velikodušno odstopila svoj »brjač« za praznovanje.

Ob dnevu državnosti so Liška dekleta pripravila koncert. (Foto: Gabrijel Humar)

Športna sekcija društva je maja in junija organizirala malonogometni turnir trojk, nato pa še zaključek medkrajevne lige v malem nogometu.

Škofijska Karitas Koper je za letošnje romanje sodelavcev Karitas koprške škofije izbrala Marijino Celje. Tako smo junija prejeli in pogostili okrog štiristo sodelavcev Karitas. Na romarskem dnevu smo pred mašo prisluhnili predavanju pomožnega škofa Jurija Bizjaka o Svetem pismu. Po maši, ki jo je vodil ravnatelj škofijske Karitas Matej Kobal, pa nam je profesor Franc Kralj predstavil zgodovino kraja in cerkve. Romarje je pozdravil tudi župan Andrej Maffi.

Že tretje leto zapored je vokalna skupina Liška dekleta ob dnevu državnosti pripravila koncert, na katerem je nastopil tudi Moški pevski zbor Lig. Koncert naj bi bila osrednja (in tudi edina) občinska prireditev v počastitev dneva državnosti. Ob sicer dobri udeležbi na koncertu, a odsotnosti mnogih vabljenih občanov, pa prireditev kot taka še ni zaživela.

Za vse, ki ste spomladansko dogajanje v Ligu zamudili, pa vas toplo vabimo, da se 9. septembra udeležite shoda Odpustek v cerkvi Marijino Celje, 14. oktobra pa na praznik koštanja.

Šolsko leto 2007-2008 osnovne šole v Kanalu

>> Ljudmila Zimic, Ravnateljica OŠ Kanal

V šolskem letu 2007/08 imamo v Kanalu 272 učencev. Razredno stopnjo od 1. do 5. razreda obiskuje 151 učencev, predmetno od 6. do 9. razreda pa 121 učencev. Letos bo šolo prvič obiskovalo 26 učencev.

Edino podružnično šolo v Levpi bo letos obiskovalo komaj šest učencev. Tam bomo izvajali trirazredno kombinacijo (2., 3. in 4. razred). Tako ima OŠ Kanal skupno 275 učencev v štirinajstih čistih in enem kombiniranem oddelku.

V sklopu šole deluje tudi vrtec, ki ga obiskuje kar devetdeset otrok, vsako leto pa je v vrtcu več otrok. Tega smo izjemno veseli, saj bomo tako letos imeli pet polnih skupin. Naš vrtec je odprt od 6.15 do 16. ure, ponujamo pa celodnevni in poldnevni program.

Več kot 60 odstotkov učencev se vsak dan v šolo vozi, kar za šolo pomeni velik organizacijski izziv. Šola ima že ob 6.30 organizirano jutranje varstvo za učence 1. razreda devetletke. Poleg tega imamo še en oddelk varstva in sicer za učence do 4. razreda, ki se pripeljejo v šolo s šolskimi prevozi do 7.40. V

popoldanskem času med 11.30 in 15.55 pa imamo podaljšano bivanje, v katerega se je že spomladi vpisalo kar 120 šolarjev.

Nova šolska zakonodaja

Kljub veliki medijski odmevnosti obravnave šolske zakonodaje, se drastičnih sprememb v tem šolskem letu ne pričakujemo. Po napovedih ministrstva naj bi večina novosti začela veljati v naslednjem šolskem letu. Da pa v šolsko leto 2008/09 ne bo preveč prelomno, se bomo na spremembe pripravljali že v tem šolskem letu (vzgojni načrt šole, učenceva osebna mapa, fleksibilni predmetnik...).

Nekaj novosti pa bo veljalo že letos. Šolsko ministrstvo bo za učence od 1. do 7. razreda v tem šolskem letu zagotovilo brezplačno izposojlo učbenikov iz učbeniškega sklada. Druga sprememba posega v normative in standarde, kar pa za našo šolo ne pomeni velikih odstopanj od dosedanje prakse. Žal pa ministrstvo šolam krči tudi denarna sredstva. Tako bomo letos prejeli precej manj denarja za interesne dejavnosti, zato bo teh letos manj. Z novo zakonodajo se omejuje tudi pomoč za učence s posebnimi potrebami.

Še vedno pa nimamo odgovora na vprašanje ali bo ministrstvo še financiralo pro-

jekt »Jabolko v šoli«. V primeru, da ministrstvo projekta ne bo podprlo, se bomo o tem pogovarjali v svetu staršev in svetu šole. Upamo, da se vsi zavedamo vrednosti »Jabolka v šoli« in ga ne bomo ukinili.

Izbirni predmeti in prostor

Obetajo pa se tudi spremembe glede izbirnih predmetov, a letos bo še vse po starem. Naši učenci so v tretji triadi izbrali zanimive izbirne predmete in sicer ansambelsko igro, drugi tuj jezik (italijanščina I, II in III), likovno snovanje I, II in III, šport za sprostitev in izbrani šport ter računalništvo (urejanje besedila, multimedija in računalniška omrežja).

Šola ima že vrsto let težave s prostorom. Diferenciacija, izbirni predmeti, individualna pomoč, eksperimentalno in raziskovalno delo zahtevajo večje število učilnic in kabinetov. Da lahko vse našeto tudi izvajamo, poteka pouk tudi v knjižnici, po pisarnah in v delavnici za keramiko. Urnik športne vzgoje narekujejo potrebe po učilnicah - učence moramo »poslati« k športni vzgoji, da sprostimo učilnico za ostale predmete. Tak urnik je izjemno težko sestaviti in krši vsa didaktična pravila sodobnega pouka. Prav zaradi tega upamo, da bo letos le izpeljan projekt ureditve tehnične delavnice in učilnic za nivojski pouk, na kar čakamo že več let.

Najvišji mlaj je stal v Kanalu

>> Miran Pregelj

Prvi maj smo letos v Kanalu pričakali prav posebej slavnostno, saj smo imeli postavljen najvišji mlaj na Primorskem.

Pobudo za mlaj je dal Pavel Medvešček. Da je do realizacije te ideje prišlo, so poskrbeli PGD Kanal, Etnološko društvo liški pustje, Društvo 4x4 Kanal ob Soči, V and V Kolmančič s.p., Klub kanalske mladine in Konjeniško društvo Korada.

Poglejmo malo v zgodovino proslavljanja praznika dela. V Chicagu so bile 1. maja 1886 množične demonstracije delavcev, ki so zahtevali 8-urni delavnik. Te demonstracije so oblasti z orožjem zatrle, tekla je kri in padale so žrtve. Tri leta za tem je Internacionala določila ta dan za delavski praznik. V Sloveniji smo že leto za tem prvič praznovali ta dan v Ljubljani, Mariboru in Celju. Še vedno je prvi maj delavski praznik. Obeležujemo ga s kresom na predvečer praznika in mlajem. Mlaj ima v slovenskem prostoru bogato tradicijo in je bil zelo razširjen na Primorskem, a ne v Soški dolini. Mlaj so postavljale fantovske skupnosti ob zelo pomembnih življenjskih dogodkih, pomeni pa novo rast, novo energijo.

Smreka za kanalski mlaj je bila posekana med Kanalskim vrhom in Batami dva dni pred prvim

majem. Smreko je ekipa oklestila in zavarovala zelene veje na vrhu, ker je za mlaj tipično, da je vrh zelen. Po strmi in vijugasti poti so 31,5 metrov visoko smreko zvečer spretno pripeljali v Kanal. Naslednji dan so drevo še okrasili in postavili.

Na predvečer prvega maja je ob mlaju potekal kulturnoumetniški program, kamor nas je povabil Andrej Cotič. Etnološko nam je pomen praznika predstavila mag. Darja Skrt. Pevski zbor Kazimir Nanut iz Kanala je s pesmijo obogatil proslavo, mladi iz osnovne šole Kanal pa z različnimi instrumenti. Program so sooblikovali tudi igralci AGD Kontrada iz Kanala.

V sklopu praznovanja smo v Kanalu 25. maja zvečer ob mlaju zakurili ogenj z baklo. Predhodno je bakla obkrožila vse ulice Kanala in naselja krajevne skupnosti Kanal. Krajanje smo v spremstvu še treh zastav naredili kar zajetno pot, da nam je zvečer kres razsvetljeval družabno srečanje,

ki je bilo ob gasilskem domu.

Kanalski mlaj pa je sodeloval tudi v tekmovalstvu za najvišji primorski mlaj. Slovesna razglasitev je bila junija v Rupih blizu Mirna, kjer so kanalski mlaj s 34,5 metri skupaj z zastavo razglasili za najvišji mlaj. Za ta naslov so se potegovali mlaji s cele Primorske tako na slovenski kot na italijanski strani.

Čestitamo vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je tako visok mlaj kar nekaj časa krasil Kanal. (Foto: Miran Pregelj)

Zarja nad Sočo

>> Darja Skrt

Po večletnem zatišju se je na terasi nad Sočo in kampom ponovno obudila gostinska dejavnost. S 1. junijem je začela obratovati okrepčevalnica Zarja.

Prenovljena hiška in vrt ponujata prijetno senco, naročite pa lahko mesne, ribje in zelenjavne jedi na žaru ter hladne narezke. Poleg znanih slovenskih odprtih in buteljčnih vin so na voljo nam malo manj poznana, a v svetu uveljavljena italijanska, francoska in argentinska buteljčna vina.

Lastnik Andrej Berdon pravi, da je to šele začetek njihove gostinske dejavnosti: »Imamo veliko načrtov za prihodnost. Naslednje leto bi radi dokončno uredili vrt in v njem postavili vrtno kuhinjo, kjer bi se na prostem, pred očmi gostov lahko skuhalo jedi, ki so hitro pripravljene, preproste, a polne prefinjenega okusa. Ponudili bi jedi iz različnih evropskih pokrajin, ki imajo v svojih tradicionalnih kuhinjah jedi kuhane na prostem. Iz slovenskega izročila so takšne jedi jedi izpod peke. Želim si, da bi vrt postal prijeten, miren kotiček z ekskluzivno ponudbo dobre hrane.«

Okrepčevalnica Zarja bo odprta tudi pozimi. Ker so zimski meseci turobni in temačni bodo skušali večere popestriti s prijetnimi dogodki za različne generacije. Zaključene skupine bodo lahko rezervirale prostor za praznovanja in srečanja.

Ekipo okrepčevalnice Zarja sestavljajo Andrej Berdon, Manca Eržetič in Berand Sivec. (Foto: Darja Skrt)

Naše društvo ne počiva

>> Alenka Hvala

Turistično društvo Kal nad Kanalom uspešno izpolnjuje naloge, ki si jih je zadalo za letošnje leto.

Po februarjem pustovanju je marca potekal občni zbor, v aprilu pa je bila izvedena redna čistilna akcija, ki je poskrbela, da je Kal s svojo okolico stopil v pomlad brez odvečne navlake, ki se je v naravi nabrala v preteklem letu. Čistilcev je bilo več kot pri zadnji akciji, zato uspeh ni izostal.

Konec aprila smo se veselili velikega števila udeležencev tradicionalnega pohoda za Jurjevo na Lašček, nagradilo pa nas je tudi sonce, ki je prijetno grelo. Delavski praznik in s tem vstop v najlepši mesec v letu

smo počastili tako, kot se spodobi - prvomajsko srečanje krajanov je bilo tokrat na Okroglem.

Kot smo si obljubili v letu 2006 po uspešno izpeljani prvi ekskurziji, je v letošnjem juniju sledila druga. Tokrat smo se podali na splavarjenje po Dravi in ogled rudnika svinca in cinka v Mežici.

Nekaj članic našega društva je sodelovalo tudi pri zbiranju gradiva za razstavo Dekleta pripravljajo balo, katere otvoritev je bila konec junija v Lokovcu. Zbranih je bilo nekaj pričevanj iz časov, ko je prevoz nevestine bale pomenil velik dogodek za vas, vaškim opravljivkam pa dobro kost za glodanje, kar je bilo prikazano v zabavnem skeču. Marsikatera domačinka je z veseljem posodila za ogled ročno izdelano in izvezeno posteljnino in prte ter druge predmete, ki so sodili v balo.

Kanal 2007

>> Vanja Cotič, TD Kanal ob Soči

V nedeljo, 12. avgusta je TD Kanal organiziralo prireditev Kanal 2007, ki je nadomestila tradicionalne skoke z mosta. Upravni odbor društva se je za preimenovanje odločil zato, ker je Soča zaradi velikih nanosov gramoza plitkejša kot običajno in skoki z mosta tako niso mogoči.

Skoki z mosta zahtevajo vsaj sedem metrov globoko vodo pod mostom, sedaj so tam le trije metri, zato smo pripravili posebno skakalnico. Program prireditve Kanal 2007 je bil zanimiv in nekoliko preveč natrpan. Že zjutraj smo pripravili vse potrebno: označili parkirišča, obesili transparente, uredili prostor za sodnike, skakalce in sponzorje. Uredili smo tudi oder za sprehod kandidat, ki so se potegovala za lento Miss Soče in tovarnjak z dobitki srečolova.

Načrti kanalskih odbojkaric

>> Patricija Mori

Igralke odbojcarskega kluba Evroka-bel - Neptun iz Kanala so v preteklem tekmovalnem obdobju tekmovala v več selekcijah.

Kot članice smo tekmovala v 3. državni odbojcarski ligi zahod in presenetile z rezultatom. Kot mlad klub smo imeli na razpolago omejeno število igralk, ki so prihajale iz mlajših vrst, na pomoč pa so nam prišle tudi izkušene igralk. Na začetku prvenstva smo si zadale cilj, da obstanemo v ligi. Med letom pa so bile naše najbolj izkušene in ključne igralk veliko poškodovane, zato je bilo 6. mesto na lestvici ob koncu sezone za nas velik uspeh.

Tekmovali smo pa tudi v mlajših selekcijah in sicer: kadetinke, starejše deklice in mala odbojka in dosegali vidne rezultate, kar pomeni da klub dela načrtno in strokovno.

S podobnimi aktivnostmi bomo nadaljevali tudi v novem tekmovalnem obdobju 2007/2008. Želeli bi razširiti predvsem trenerski kader, kar je v današnjih časih nuja, vendar zaradi omejenih finančnih sredstev, to ni mogoče. Tudi letos bodo ekipo sestavljale predvsem domače igralk, nekaj pa bo tudi novih obrazov. Omeniti pa moram tudi to, da so nas zaradi različnih obveznosti zapustile tri ključne igralk. Zahvaljujem se jim za sodelovanje v naši ekipi in jim želim veliko sreče v prihodnosti. Naš cilj v prihodnjem tekmovalnem obdobju bo ponovitev lanskega rezultata, seveda tudi s pomočjo domačih navijačev in ljubiteljev odbojke.

Popoldne so se na trgu pred občino že osmič zapovrstjo zbrala starodobna vozila. Med 21 vozili je največ pozornosti pritegnilo terensko vozilo kobariških gasilcev. Gre za fiat 15, ki ji bil izdelan leta 1911, namenjen pa je bil za Libijo. Vozilo so v PGD Kobarid uporabljali od 1944 do 1960. Zanimivo je tudi filmsko »življenje« vozila, saj je »sodelovalo« kar v sedmih filmih, med katerimi so o Hemingwayu, Mussoliniju, Upor rudarjev, Pilota...

Miss Soče je postala Sabina Javornik iz Grosupljega, prva spremljevalka Anja Žvajker iz Nove Gorice in druga spremljevalka Danaja Černe iz Prvačine. (Foto: Bruno Bizjak)

Prireditev je uradno odprl kanalski župan Andrej Maffi, nato pa se je začelo samo tekmovanje v skokih s skakalnico. Prijavilo se je osemnajst tekmovalcev, ki so tekmovali v dveh disciplinah. V skokih na glavo je tekmovalo petnajst skakalcev, v figurativnih skokih pa enajst tekmovalcev. Vse skupaj si je ogledalo več kot tisoč gledalcev.

Ponosni smo na Daliborja, Janija, Nejca, Roka in najmlajšega Jureta, ki so se pogumno in lepo pognali v našo prekrasno reko Sočo. Vsi tekmovalci so prejeli priznanja, prvi trije pa pokale in denarne nagrade. V kategoriji skokov na glavo je bil zmagovala Gabrielle Auber iz Trsta, druga je bila edina skakalka Katja Kobentar iz Jesenic in tretji Pino Auber iz Trsta. Med figurativnimi skoki je prvo mesto osvojil Gabrielle Auber, drugo Aleš Karničnik iz Maribora in tretje Miha Sprinčnik iz Žirovnice.

Po skokih še smo si ogledali še nastopa Pihalnega orkestra Salonit Anhovo in članic Twirling skupine iz Deskel, animacijo za otroke s Stenom Vilarjem in vlečenjem gasilskega tovarnjaka. Pod večer smo z navdušenjem spremljali akrobatski let Benjamina Ličerja iz Portoroža.

Priredite se je nadaljevala s skupino Happy day in izborom najlepšega dekleta. Za izbor Miss Soča 2007 se je prijavilo devet deklet iz Slovenije. Izбира lepote je bila zelo težka, saj so bile kandidatke precej enakovredne. Na koncu se je komisija, ki so jo sestavljali kanalski župan Andrej Maffi, predsednica TD Kanal ob Soči Vanja Cotič, predstavnik sponzorjev Radovan Pušnar, slikar Adel Seyoun in Miss češnjev cvet Monika Čosič odločila in podelila naziv Miss Soče Sabini Javornik iz Grosupljega, prva spremljevalka je postala Novogoričanka

Anja Žvajker, druga spremljevalka pa Danaja Černe iz Prvačine. Prireditev »Kanal 2007« smo uradno zaključili s prečudovitim ognjemetom, seveda pa se je zabava s plesom še nadaljevala.

Na koncu pa bi se rada zahvalila vsem članom, ki so ogromno svojega prostega časa namenili zato, da smo prireditev sploh lahko pripravili in je potekala brez večjih zapletov. Zagotovo pa tako tega dogajanja ne bi mogli

izpeljati brez finančne podpore Občine Kanal ob Soči, Slovenske turistične organizacije, Salonita iz Anhovega in Adriatic Slovenike iz Nove Gorice ter vseh ostalih sponzorjev in tistih, ki so nam prispevali dobitke za srečolova.

Želimo si, da bi obiskovalci prireditve svoja menja, predloge in pripombe poslali/zapisali na našo spletno stran www.tdkanal.com, saj bomo le tako lahko prireditev še bolj približali vašim željam.

Vabljeni na skoke v letu 2008.

Zaradi plitke Soče je osemnajst tekmovalcev skakalo z nižje skakalnice pod mostom. (Foto: Bruno Bizjak)

Lov na klena

>> Vanja Cotič, TD Kanal ob Soči

Sezona ribolova na klena se prične 1. julija, zato smo prav na nedeljo organizirali našo tradicionalno prireditev Lov na klena 2007. Na Kontradi se je zbralo enaintrideset ljubiteljev ribolova.

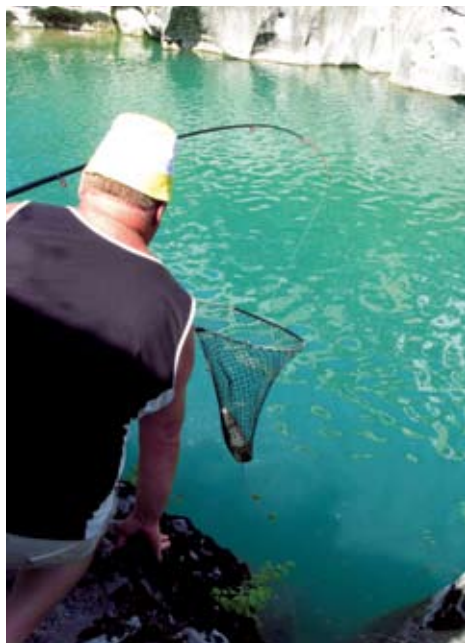
Ob prijavi je vsak prejel majico in keramičen obesek, na katerem je bila narisana čebelica, saj smo jim zaželeli, da bi bili podobni čebelam in bi pridno lovili. Po žrebanju lovnih mest in seznanjanju s pravili tekmovanja, so ribiči dvakrat po uro in pol preizkušali srečo.

Med enaintridesetimi tekmovalci je bila le ena ribička. Najbolj oddaljen je prišel iz Rogatca, ostali pa so bili iz Šmihela, Šempasa, Prvačine, Renč, Gradišča nad Prvačino, Bilj, Vogrskega, Kojškega, Nove Gorice, Deskel in seveda iz Kanala, letos pa se je lova prvič udeležilo tudi pet ribičev iz Gorice. Kar štirje fantje pa so bili mlajši od 20 let.

Ob 19. uri se je tekmovanje zaključilo. Na Kontradi smo ugotovili, da so ribiči letos imeli veliko sreče ali pa znanja, saj je bil ulov bistveno večji kot prejšnja leta. Ulovili so kar štirinajst klenov, ki so skupaj tehtali 11,81 kilograma.

Največ je ulovil Veselko Vižin. Ulovil dva klena, ki sta skupaj tehtala skoraj tri kilograma, drugo mesto je zasedel Uroš Krpan, saj sta njegova dva klena tehtala 2,68 kilograma, tretji pa je bil Edvard Draščič, ki je ulovil klena s težo 0,97 kilograma. Vsi trije so prejeli pokale in priznanja. Prvi pa je prejel tudi prehodni pokal – klena iz keramike.

Posebej pa se podeljuje nagrado za najdaljšega klena. Tako smo po meritvah ugotovili, da je Veselko Vižin ulovil 54 centi-

Pri lovu na klena je potrebno precej spretnosti. (Foto: Bruno Bizjak)

metrov dolgega klena, zato je prejel denarno nagrado. Pokale so prejeli še najstarejši ribič Giorgio Rerrazzer iz Gorice, ki je star 64 let, naj ribička Tina Draščič iz Gradišča nad Prvačino in najmlajši ribič Andrej Cotič iz Kanal, ki je star 13 let.

Vsi nagrajenci so prejeli priznanja. Letos pa smo podelili tudi praktične nagrade in keramične lončke vsem, ki so ujeli kakšnega klena.

Po končanem uradnem delu se je pričela zabava s plesom, igral nam je novoustanovljeni trio Neptun iz Kanala. Poskrbeli pa smo tudi za hrano in pijačo. V preteklem letu smo se pritoževali, da krajanov ne zanima naša prireditev. Letos pa smo z veseljem ugotovili, da je bilo miz in klopi skoraj premalo za vse, ki so si zaželeli naše zabave. Upamo, da se bo v prihodnjem letu lova na klena udeležilo še več ljubiteljev ribolova in bo na Kontradi še več krajanov.

Tomažev tabor

>> Alenka Hvala

Konec junija je na jasi v bližini cerkvice sv. Tomaža pod vasjo Kal nad Kanalom tudi letos zrasel tabor, že četrti po vrsti. Od 28. junija do 01. julija je nudil zavetje enainštiridesetim otrokom v starosti od pet do trinajst let, ki so prišli iz Kala in okolice, Kanala, Deskel, Trnova, Ravnice, Nove Gorice in Doberdoba.

Rdeča nit letošnjega Tomaževega tabora so bili apostoli, udeleženci so se podrobno seznanili z njihovim življenjem in deli. Da so bili dnevi pestri, napolnjeni z novimi znanji in lepimi doživetji, je skrbelo šest animatorjev. Roko nad vsem dogajanjem pa sta držala Jerica Česnik in župnik Alojz Kobal.

Tabor se je zaključil z nedeljsko sveto mašo. Tudi letos so skavti uredili priložnostni oltar ter s svojimi prošnjami, zahvalami in petjem pomagali župniku pri vodenju bogoslužja. Maše na prostem se je udeležilo veliko ljudi, ki so v svoji sredi pozdravili tudi kanalskega župana Andreja Maffija.

K cerkvenemu obzidju je povabila razstava izdelkov, ki so nastali pod spretnimi prsti udeležencev tabora. Deležna je bila velike pozornosti in dala slutiti, da se v marsikaterem od mladih skavtov skrivajo talenti, ki se bodo morda nekoč razvili v pravo umetnost.

Dogajanje ob sv. Tomažu se je zaključilo s srečanjem na tabornem prostoru, kjer je bilo poskrbljeno za priložnostno pogostitev.

Za pomoč pri organizaciji in izvedbi štiridnevnega dogajanja se udeleženci zahvaljujejo pokroviteljem krajevni skupnosti in pastoralnemu svetu Kal nad Kanalom ter prostovoljnemu gasilskemu društvu Kanal, posebna zahvala pa je namenjena lastnikom zemljišč, na katerih je tabor potekal, kuharica in krajanom, ki so s svojim prostovoljnim delom poskrbeli, da so se skavti pod platneno streho počutili kot doma.

Očistili in odprli kamp Korada

>> Vanja Cotič, TD Kanal ob Soči

Turistično društvo iz Kanala je v letošnjem letu uresničil že kar nekaj svojih prireditev. Med drugim smo tudi s pomočjo nekaterih občanov konec marca temeljito očistili in uredili kamp Korada ob Soči.

Kamp Korada smo v tem letu uredili ob finančni podpori kanalske občine, podjetja Esal Anhovo in nekaterih drugih sponzorjev ter s prostovoljnim delom (v dveh letih kar 344 ur) naših članov in ostalih krajanov. V celoti smo obnovili notranjost in zunanost sanitarij, delno pa smo obnovili tudi umivalnico: zamenjali smo dotrajan bojler, pregradili tuše ter dodali inox korita za pomivanje posode.

Otvoritev kampa Korada se je udeležilo veliko ljudi. (Foto: Arhiv TD Kanal ob Soči)

Odstranili smo nepotrebno grmičevje in robido, pa tudi keramiko, omet, vrata in okna z obstoječih objektov. Te so mojstri ponovno uredili. S prostovoljnim delom so bila opravljena tudi vsa vzdrževalna dela na električni napeljavi.

Kamp smo slavnostno otvorili 11. maja. Storili smo vse, kar je bilo v naši moči za boljše delovanje kampa in seveda tudi za to, da bi se turisti pri nas dobro počutili. Upati moramo, da bo naš kamp dovolj zanimiv in se bo v njem ustavilo več turistov kot pretekla leta.

Športne igre tri na tri 2007

>> Aleš Ličer

Tretjo soboto v maju smo se na igrišču kanalske osnovne šole že četrto leto zapored zbrali ljubitelji športa in rekreacije vseh generacij. Lepo vreme, doslej najštevilčnejša udeležba in pester zabavni program, so že v dopoldanskih urah obljubljali dan poln zanimivih tekmovalnih obračunov in druženja.

Tekmovalci so prišli v Kanal iz vseh koncev goriške regije, nekateri pa celo iz bolj oddaljenih krajev Slovenije. V najbolj zastopani športni panogi – košarki – je nastopilo dvanajst ekip, devet ekip smo imeli v moški odbojki, nogometaši so se borili za najboljšo mesto med sedmimi ekipami, pet ekip pa je bilo tudi v ženski odbojki. Skupno je nastopilo kar 107 tekmovalcev v 33 ekipah, kar je več kot vsa prejšnja leta. Lani na primer je bilo le 85 tekmovalcev

Predtekmovanje je potekalo v dveh skupinah, razen pri ženski odbojki, kjer so ekipe med seboj igrale vsaka z vsako in bile boj za prvi dve mesti, ki sta vodili v polfinale.

Za pestro vzdušje so s plesnimi točkami poskrbele plesalke novogoriških navijaških

in hip hop skupin Divas in Rebula. DJ Nino in DJ Dante sta nam »prezračevala« ušesa z »evergreeni« ter z najnovejšimi hiti glasbe vseh zvrsti, napovedovalci pa so ves program povezovali v celoto.

Sonce je že zašlo, ko je prišla na vrsto podelitev medalj in nagrad najboljšim. V košarki je slavila ekipa Tres bandidos, ki so jo sestavljali Nejc Marinič, Aleš Ličer, Marko Meden in Evgen Kranjc. Nogometni vrh je osvojila ekipa Hotel Gold Club v sestavi Edin in Sedin Mrakovič, Miloš Đerič in Emir Mahmutović. V ženski odbojki so zmagale Nina Žnidarčič, Eva in Nika Mori (ekipa Pingoti), v moški pa Primož Vidič, Rok Knafelc in Andrej Ipavec (ekipa Prtiskuci).

Tekmovalci so se pomerili tudi v metu za tri točke. Zmagali so Blaž Goljevšček (met 4/5) in Tine Horvat v kategoriji do 15 let (met 4/5). Ostale rezultate najdete na spletu: www.klub-kkm.si/tnt/.

Ob glavnem sponzorju Občini Kanal ob Soči so nagrade prispevali še picerije Fontana, Vinazza, Ti, Alcatraz, Žogica, Mercator in osnovna šola v Kanalu. Okrepčevalnica Dolga njiva je poskrbela, da so se tekmovalcem povrnilo moči s hamburgerji in cvrtim krompirčkom, ostali sponzorji pa so s svojimi izdelki pripomogli k bogatejšemu nagradnemu skladu. To so Coca-cola, Fructal, Unilever,

Od leve proti desni stojijo zmagovalke v ženski odbojki Nika Mori, Eva Mori in Nina Žnidarčič. (Foto: KKM)

KZ Goriška Brda, Henkel, Ruj Sežana, Bolton, Kraft, Mlinotest, Kozmetika Afroditia in Pejo. Vsem sponzorjem skupaj se lepo zahvaljujemo! Ostalim pa: »Se vidimo naslednje leto!«

Odlični dosežki Twirling skupine Deskle

>> Darja Kašček

Konec aprila je bilo v športni dvorani v Slovenski Bistrici enajsto državno prvenstvo v twirlingu. Sodelovalo je prek dvajset društev, torej več kot dvestopetdeset nastopajočih, med njimi tudi Twirling skupina iz Deskel, ki je na parket poslala najboljših petdeset deklet starih od devet do dvajset let.

Dekleta so nastopale v različnih kategorijah. Ocenjevala jih je mednarodna komisija iz Belgije in Nizozemske in prav ocene so pokazale, da tudi na slovenskem twirling dviguje svojo kvaliteto.

Twirling skupina iz Deskel deluje že več kot deset let in v tem času je šest deklet pridobilo mednarodno licenco za trenerja. Dekleta poskrbijo za glasbo, koreografijo, posamezne elemente, sestavo vaje in treninge. Tudi na le-

tošnjem državnem prvenstvu se je pokazalo, da so na pravi poti, kajti vse nastopajoče skupine C-team in C-group junior, B-group junior, A-team junior in A-group senior, so osvojile odlično prvo mesto.

Poleg tega sta solistki Ana Kašček in Marjana Šuligoj osvojili drugo mesto, Ana Kralj in Angelika Koncut četrto mesto, oba nastopajoča para Ana Brezigar in Marjana Šuligoj ter Tina Kogoj in Monika Mavri pa tretje mesto. Kot ekipa je skupina iz Deskel osvojila tretje mesto.

Letošnjo uspešno sezono so dekleta zaključila 12. maja s prireditvijo v športni dvorani v Kanalu, kjer so se predstavile vse skupine ter posameznice in pari, ki so nastopali na državnem tekmovalstvu. Nastopi pa so se nadaljevali še v Plaveh ob podiranju mlaja, v Ložicah ob mednarodnem srečanju pihalnih orkestrov, na zaključni prireditvi Glasba ne pozna meja v Novi Gorici ob 90. obletnici zadnjih bojev na soški fronti in drugih prireditvah.

Uspešen nastop na državnem prvenstvu v Slovenski Bistrici je pomenil tudi kvalifikacijo na evropsko prvenstvo, ki je bilo med 4. in 8. julijem na Nizozemskem v S' Hertogenboschu. Kot članice državne reprezentance so se uspešno predstavile tekmovalke iz A-group senior ter solistki Ana Kašček in Angelika Koncut. Vrnile so se bogatejše za še eno novo izkušnjo. Twirling skupino iz Deskel čaka še ena pomembna naloga, saj bo v naslednjem letu organizatorica dvanajstega državnega prvenstva.

Takoj po končani šoli je na igriščih teniskega kluba iz Deskle potekal teniški tečaj za otroke. Prvih pravih teniških udarcev se je letos pridno učilo kar petnajst otrok. Ker so se otroci in njihovi starši zelo navdušili za teniško igro, smo avgusta tečaj tenisa nadaljevali. Teniški klub Deskle želi novim tenisačem veliko športnih užitkov. (Besedilo in foto: Franc Bevčar, TK Deskle)

Želvice proslavile dan zemlje

>> Lojzka Reščič, Odporne želve

V zadnjem času se nam mogoče zdi, da je že skoraj vsak dan v letu nečemu posvečen, ampak morda pa je prav dan zemlje tisti dan, ki se nas tiče prav vseh, ki na tem čudovitem planetu »Zemlja« živimo.

Letos smo se tudi taborniki Odporne želve pridružili vsem po celem svetu, ki vsak na svoj način obeležijo 22. april - dan zemlje, saj je ta dan tudi naš praznik, dan tabornikov in skavtov.

Odločitev o dnevu zemlje se je porodila pred leti, ko so se posamezni prebivalci že začeli zavedati

prihajajočih problemov. Želeli smo ga obeležiti še posebej svečano, saj praznuje letos svetovna skavtska organizacija stoletnico delovanja. In v tem slavnostnem letu smo bili vsi taborniki, po celem svetu pozvani, da prispevamo svoj del k akciji: »Zasadimo milijardo dreves na zemlji«. Pobudnik akcije je Okoljski program pri organizaciji Združenih narodov. Naša velika želja je bila, da bi k tej milijardi pripomogli tudi mi, taborniki roda Odporne želve.

Prošnjo, da bi zasadili prvo drevo na preurejenih gredicah v centru Deskel, smo naslovili na našega župana Andreja Maffija in predsednika KS Klemna Staniča, ki sta našo idejo seveda takoj in z veseljem podprla.

» Planeta zemlje nismo dobili v dar, dobili smo ga samo na posodo za svoje otroke«.

Tako smo se na lep, topel, sončen dan, v nedeljo popoldne, 22. aprila 2007 zbrali in ob kratki proslavi, pri kateri so se nam tabornikom pridružili še otroci iz vrtca, s pomočjo gospoda župana in predsednika KS zasadili javor. Informacije o zasajenih drevesih v okviru navedene akcije se preko spleta zbirajo v okviru svetovne skavtske organizacije po celem svetu. Tako bo v tej bazi dreves tudi naš javor iz Deskel.

Kako pa na skrb za naš planet gledamo mi taborniki, katerih osnovno poslanstvo je ravno povezanost z naravo, naj nam spregovorijo kar naši najmlajši taborniki: Nuša, Nika, Alenka, Mirko, Rok, Marjan, Bor, Filip, Martin, Oto, z nekaj mislimi in ugankami o zemlji, ki so jih pripravili pod mentorstvom Demi.

Brez podpore in konkretne pomoči župana Andreja Maffija in predsednika krajevne skupnosti Klemna Staniča ne bi šlo! (Foto: Valter Reščič)

Dan zemlje - 21. april

>> Ana Kodelja, OŠ Kanal

Živimo v času, ko na svoji koži čutimo posledice nepremišljenega ravnanja z naravnimi bogastvi, ki so bila dana človeštvu v uporabo.

Vsak dan se srečujemo tudi s posledicami prekomerne rabe neobnovljivih virov energije. Postavljeni smo pred izziv kako ravnati, da bomo lahko predali znanjem, kar smo prejeli od prednikov. Za ohranjanje našega planeta je zelo pomembna tudi uporaba obnovljivih virov energije, predvsem sonca.

Ker je za spodbujanje varčne rabe energije pomembno tudi osveščanje otrok, smo na osnovni šoli v Kanalu pripravili dejavnosti ob dnevu zemlje, pri katerih so učenci 7., 8. in 9. razreda, ki so vključeni k izbirnemu predmetu astronomija, pripravili predstavitev improvizirane solarne peči. Na opoldanskem soncu smo učencem naše šole spekli pico in hlebec kruha. Sodelujoči učenci so bili nad postopkom navdušeni in menimo, da bodo podobne dejavnosti veliko pripomogle k njihovi ekološki osveščenosti. O dogajanju zgovorno pripovedujeta fotografiji.

Misli o zemlji

>> pripravili taborniki roda Odporne želve

Se ozračje zaradi plinov preveč je segrelo, vreme je zaradi tega čisto ponorelo.

Je voda zdaj čista, življenje lepo, ko bo umazana, nam bo hudo.

Velik problem odpadki so, saj kmalu za njih prostora več ne bo. Zao je treba odpadke ločevati, v posebne kontejnerje jih zbrati.

Bo zrak onesnažen, bo smrdelo okrog nas, zato včasih pojdemo, brez avta na vas.

Mi taborniki, problema zemlje rešiti ne moremo, lahko pa jo spoštujemo, in ko se le da, z vodo varčujemo.

Najhuje za tiste zemljane bo, ko suša hrano in vodo vzela jim bo.

Bo na zemlji tako toplo, da v godtovih več požarov bo.

Podnebne spremembe hude so. Kaj pa če zemlja umrla bo? Zato ljudje vsaj malo ukrepajmo!

Uganke

>> pripravili taborniki roda Odporne želve

Je okrogla, modra in zelena, zgodaj in spodaj zelo je ledena, na njej življenje je, danes zaradi nje tukaj zbrali smo se. (R: zemlja)

Je lahko sončno in lepo, včasih, sploh aprila, zelo muhasti. (R: vreme)

Ko le-ta prizadela nas bo, varčevati z vodo nujno bo. (R: suša)

Ker se na antarktiki led tali, bojimo se, da voda škodo naredi. (R: poplava)

Nekje na zemlji postalo bo vroče, njih pogasiti ne bo več mogoče. (R: požar)

Ko velik potres se v morju naredi, veliki valovi lahko odnesejo obalne vasi. (R: cunami)

Ko veter močan zapiha, in zrak zelo zavrti, v višave strehe in drevesa nosi, veliko katastrofo naredi. (R: orkan)

Ustvarjanje v Ložicah

>> Vesna Žbogar

V športno rekreativnem centru v Ložicah so med 16. in 20. julijem potekale ustvarjalne delavnice za otroke.

Organiziral jih je mladinski klub Deskle (MKD). Člani MKD-a so v sodelovanju s starši pripravili pester program ustvarjanja. Idejni vodja letošnjih delavnic je bila ustvarjalna mama Helena Orlič. Glavni motiv izdelkov je bil poletno obarvan. Delavnic se je udeležilo približno petnajst otrok različnih starosti. Otroci so z brezmejno domišljijo ustvarjali iz papirja, kartona, das mase, soških kamnov, storžev, školjk in drugih materialov.

Zadnji dan druženja so se otroci posladkali in pohladili s sladoledom. Pridni starši

in člani MKD pa so del izdelkov naslednji dan razstavili v ŠRC v Ložicah. Še enkrat pa si bo mogoče izdelke ogledati septembra na razstavi v stekleni dvorani v Desklah. Takšna druženja so koristna za naše otroke, zato bodo dobrodošla tudi v prihodnje- upamo, da še pred naslednjim poletjem.

Mladi so pri ustvarjanju zelo domiselni.

Sanje o zabavnem pouku

>> Ana Križnič, 9.a, OŠ Kanal

»Ne, ne grem v šolo! Tam je dolgočasno in neumno. Le kdo se rad uči?« Vsakomur so znane takšne in podobne besede, ki prihajajo iz ust šolarjev.

Naša generacija ima več trdnih nazorov in eden izmed njih je žal ta, da je pouk nujno zlo. Klima med nami nas sili k temu, da govorimo o pouku negativno ter sovražno in če ga kdo omeni med prijatelji, takoj velja za trčenega. A zakaj neki bi bilo temu tako?

Pica že skoraj diši. (Foto: Martin Mavrič)

A v naši šoli se večkrat dogodi, da veselih obrazov zapustimo učilnice. Tako je bilo tudi 23. aprila letos, ko smo po dveh urah izbirnega predmeta pobrali šolske torbe in zadovoljni odšli domov.

Zgodilo se je brez velikih priprav. Prišli smo k astronomiji, ko nas je učiteljica Ana Kodelja razveselila z novico, da bosta tudi današnji dve uri astronomije nekaj posebnega. Tokrat naj bi se igrali raziskovalce, fizike, astronome učitelje, kuharje in še kaj bi se dalo najti. Osnovni cilj je bil, da bi s pomočjo sončne energije spekli čisto pravo pico, obenem pa mlajšim učencem predstavili nekaj zanimivosti iz prepletega sveta znanosti.

Malce skeptični smo si razdelili vloge. Potrebno je bilo napisati obvestila, fantje so se lotili priprave sončne pečice, punce smo prijele kuharski predpasnik in zamesile testo za kruh in pico, preostali pa so se lotili priprave za prva predavanja za najmlajše.

Pri delu smo imeli veliko svobode, saj nas je učiteljica opazovala le od daleč. Tako smo prej kot v pol ure na igrišče prinesli »pečico«, ki sta bili izdelani iz veder ter odbijalnih ščitnikov za avtomobile. V pečici smo položili pice in kruh. Prinesli smo tudi

model sončnega sistema, pa etersko »žejno raco«.

Kmalu se je okoli nas zbrala gruča otrok, ki so zvedavo poslušali naše razlage. Vsak se je želel na lastne oči prepričati, če stvar res deluje. Pa ne le najmlajših, tudi starejši so radovedno prišli pogledat.

Glavna senzacija je bila pečica in pica, ki je na naše presenečenje po petnajstih minutah zares začela oddajati vsem dobro poznane

vonjave. Po devetdesetih minutah smo vsi navdušeni poskusili pico »na sonce«. Izginila je kot bi mignil, pa tudi štručko kruha smo pospravili z velikim veseljem in hitrostjo.

Rekli boste, da delam iz muhe slona. Tu gre za to, da smo se brez velikih priprav naučili ogromno, se obenem zabavali ter do znanja pripeljali tudi druge. Lepo je bilo gledati zvedave oči. Ta ura je dokaz, da s kančkom dobre volje šolo spremeniš v kraj, kjer raziskuješ, odkrivaš in se čudiš. In v naši šoli je večkrat tako - le gledati jo moraš dobronamerno! Popolnoma pa te presune, da se da vso stvar tako enostavno, hitro in kvalitetno speljati. Seveda tukaj ne gre pozabiti na zahvalo učiteljici astronomije, ki je z domiselnostjo in dobro organizacijo priklicala nasmeh na naše ustnice in iskricke zvedavosti v naše oči!

Andraž Bajt razlaga »skrivnosti« pečice. (Foto: Martin Mavrič)

Evropska vas osnovne šole v Desklah

>> OŠ Deskle

Evropska hiša iz Maribora je v sodelovanju s Šolo za ravnatelje tudi letos organizirala izvenšolski javni projekt Evropska vas, ki smo se ga tako kot lani z veseljem udeležili. Namen projekta je predstaviti članice Evropske unije, kot jih vidijo mladi.

Za šolo je bil projekt velik izziv, saj so v njem sodelovali skoraj vsi učenci in učitelji. Učenci so s pomočjo učiteljev večino vsebin realizirali pri rednem pouku, nekatere pa tudi v popoldanskem času pri izvenšolskih dejavnostih. Projekt je bil zasnovan tako, da je od učencev zahteval veliko ustvarjalnosti ter samostojnega in raziskovalnega timskega dela.

Na dan Evrope so učenci in učitelji osnovne šole v Desklah v Novi Gorici predstavila dve državi članici Nemčijo in Madžarsko. Poleg geografskega in zgodovinskega orisa države, slovarja osnovnih fraz, izdelave državnih simbolov, narodnih noš in glasbe, smo predstavili tudi arhitekturo izbranih držav. Nemčijo smo prikazali skozi pravljичni svet bratov Grimm, zato je bila tudi stojnica v obliki gradu, madžarska stojnica pa je ponazarjala tipično panonsko hišo s štokljinim gnezdom.

Da je projekt v šoli res zaživel in so ga učenci vzeli za svojega, nam govorijo predvsem njihova mnenja, ki tudi potrjujejo, da je Evropska vas dosegla svoj namen, to je spodbuditi medkulturno razumevanje, strpnost, solidarnost, spoznavanje drugih narodov in držav v EU ter hkrati zavedanje lastne kulturne identitete.

Učenci in učenke 7. a razreda so o projektu povedali:

Špela: »Evropska vas mi je bila zelo všeč, ker smo tudi mi sodelovali pri pripravi.«

Kaja: »V Evropski vasi sem bila palček, saj smo odigrali del Sneguljčice. Bilo je zelo lepo, a toplo.«

Robi: »Dobro je bilo, ker ni bilo šole in bilo je zanimivo.«

Anže: »Evropska vas mi je zanimiva, ker se srečamo tudi z drugimi otroki in je zanimivo videti, kako drugi otroci predstavijo države.«

Jaka: »Najbolj so mi bile všeč priprave, ker sem dosti sodeloval pri izdelavi stojnic. Zanimivo mi je bilo, ker smo tam spoznali še ostale evropske države.«

Od gibljivih slik do kamnite kapelice

>> Darja Skrt

Čisto po naključju mi je prišel v roke DVD z naslovom *Tu smo doma*, še večje presenečenje pa me je čakalo, ko sem izvedela, da je avtor filma pravzaprav moj sosed Borut Jurca.

Borut Jurca pred snemanjem na Kaninu.

Presenetila me je svežina, občutljivost in resnost, s katero se je lotil zahtevne naloge. Vsak detalj, vsaka sekvenca so nakazovali, da niso tam čisto slučajno ali kar tako, pač pa so plod opazovanja in dobrega premisleka. Film, ki je narejen v amaterskih pogojih, vendar s profesionalnim odnosom in s skrajno iznajdljivostjo.

Borut, kako je prišlo do tega projekta?

»Želja po filmskem izražanju se je porodila

že zelo dolgo nazaj, ko so na tržišče začele prihajati prve VHS kamere in je ta medij začel postajati cenejši. Ko sem pred desetimi leti dobil prvo kamero, me je potegnilo. Raziskoval sem njene sposobnosti in začel sem snemati za svojo dušo. Ideja, da bi posnel dokumentarec o Soči, se je porodila pred kakšnimi tremi leti. Želel sem pokazati ne le našo reko, pač pa tudi vse zanimivosti in življenje v njeni okolici.

Napisal sem besedilo in scenarij, snemati pa smo začeli poleti 2006. Skupaj z Zdenko Konjedic, Andrejko Kumar, Lucijo Mozetič, Sabino Stanič, Pečenko in Jelka Čargo smo začeli potovanje od izvira Soče proti izlivu. Občina Kanal in takratni župan Miran Ipavec so nam dali na voljo avto, TIC Kanal in Tina Gerbec so nam uredili vse vstopne v muzeje in na Kanin, tako da smo se počutili kot prava ekipa. Vladimir Hmeljak si je vzel čas in uredil tonske posnetke pesmi, ki jih je zapel mešani pevski zbor Jože Srebrnič iz Deskel, kjer pojem tudi sam.

Po končanem snemanju sem se jeseni zaprl med štiri stene in film kar nekaj mesecev montiral in ga končal novembra 2006. Ker »mašina« ni bila ravno zmogljiva, sem imel veliko tehničnih težav in samo upal sem, da bo zdržala do konca. Rad bi se opravičil Salonitu Anhovo, ki je finančno podprl prav finalizacijo filma in izdelavo DVD-jev, a je na žalost njihov znak zaradi vseh tehničnih težav nehoti izpadel iz končne špice.

Ta projekt je bil doslej največji filmski izziv zame. Posvečam ga svojemu velikemu prijatelju, žal že preminulemu, Borisu Černilogarju, ki mi je vedno spodbujal in mi govoril, da je ustvarjalnost glavno gonilo človeka, ne glede na to, kaj človek ustvarja in kaj si drugi o tem mislijo.

Ali ste film javno predstavili?

»Po končani montaži smo izdelali več DVD-jev, ki pa niso šli v prodajo, pač pa smo jih razdelili vsem, ki so nam pomagali. Tudi nismo organizirali kakšne javne projekcije. Pokazali smo ga samo kolegom v pevskem zboru.«

Zavetnico rudarjev sv. Barbaro je ustvaril Branko Drekonja iz Morskega. (Foto: Borut Jurca)

Poleg tega sem izvedela, da ni samo film tvoje izrazno sredstvo, pač pa tudi kamen. Kaj nam lahko poveš o kapelici sv. Barbare?

»Idejo o gradnji kapelice posvečene sv. Barbari – zavetnici in zaščitnici rudarjev – sem dobil poleti leta 2000 verjetno med delom v kamnolomu tovarne Salonit v Anhovem. Po pogovorih s takratnim vodstvom kamnoloma in vodstvom podjetja, smo delavci kamnoloma kapelico lahko zgradili, a ne med delovnim časom. S takratnim župnikom Kanala Alešem Rupnikom sem se veliko pogovarjal o sv. Barbari, o njenem življenju, njenem pomenu za krščansko vero in zakaj je prav ona zavetnica rudarjev.

Že med izdelavo gradbenega načrta sem prišel v stik z Brankom Drekonjo iz Morskega in ga prepričal, da nam je naredil kipec sv. Barbare. Septembra 2000 smo z gradnjo začeli Dimitrij Sivec, Primož Stanič, Žarko Lovišček, Peter Schilling, Borut Jurca, Radovan Rožič, Branko Komjanc, Matjaž Nanut in jaz. Decembra istega leta smo kapelico končali, tako da smo s sodelavci kamnolom na dan sv. Barbare neuradno proslavili konec najtežjega dela gradnje.

Kapelico je posvetil deskljanski župnik Cimprič 10. maja 2001. Tisti dan je v podjetju imelo delovno srečanje vseslovensko društvo tehničnih vodij v rudarstvu. Vse pa je sovpadalo tudi z 80. obletnico tovarne Salonit Anhovo.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost

»Letos sem snemal vse prireditve festivala Spoznajmo Slovenijo. Ko se bo iztekla zadnja, bi rad izdelal DVD in že imam razne ideje. Filmski medij me je kar potegnil v svoj svet. Ne snemam vseh prireditev, pač pa le stvari za svojo dušo, ki me na tak ali drugačen način pritegnejo s svojo vsebino.«

Kapelica sv. Barbare v kamnolomu podjetja Salonit Anhovo. (Foto: Borut Jurca)

Spoznajmo Slovenijo

>> Tina Gerbec, TIC Kanal

Letošnje poletje je Kontrado zaznamovala nova prireditev z naslovom Spoznajmo Slovenijo. Prejšnja leta so se v okviru prireditve Festival narodov predstavljali različni narodi, tokrat pa se je Občina Kanal ob Soči svojim poletnim obiskovalcem in domačinom odločila predstaviti lepote slovenskih pokrajin, ki so nam tako blizu, pa vendarle tako oddaljene in marsikomu nepoznane.

Tako so se nam na trgu Kontrada v Kanalu s svojo tradicijo, folkloro in kulinariko v zaporedju predstavili Primorci, Štajerci, Prekmurci in Belokranjci.

Prireditev je potekala štiri nedelje v mesecu juliju. Najprej se nam je predstavilo

kulturno društvo Mandrač iz Koprca in Društvo za zdravo življenje iz Manžana - domačija Butul, ki nam je ponudila tipične domače izdelke. Naslednjo nedeljo je bilo z nami kulturno društvo iz Šentjurja pri Celju, nato kulturno umetniško društvo iz Beltincev in nazadnje folklorna skupina Semiška ohcet iz Bele krajine. Aktivni kmečkih in podeželskih žena in vinogradniki iz omenjenih pokrajin so poskrbeli za to, da obiskovalci naših prireditev niso odšli domov lačni in žejni.

Vsak posamezen večer je s pomočjo prikaza plesnih spleto, kol, glasbe, tradicionalnih oblačil in preprostih domačih jedi, pri obiskovalcih pustil okus po slovenski tradiciji in preprostem življenju v starih

Zadnja, ki so v okviru prireditve Spoznajmo Slovenijo nastopili na kanalski Kontradi, je bila folklorna skupina Semiška ohcet iz Bele krajine. (Foto: TIC Kanal)

časih. Po življenju, ki se ga danes lahko spomnijo le še naše babice in ki ga je nujno ohraniti vsaj v spominu. Verjetno sta prav želja po ohranitvi ljudskega izročila in potreba po njegovem odkrivanju botrovala, da je bila prireditev vsako nedeljo bolj obiskana, Kontrada pa povsem polna prijaznih domačinov in zunanjih obiskovalcev.

Enajsti gledališki abonma v Desklah

>> Danila Schilling, KD Svoboda Deskle

Julij in avgust sta namenjena dopustu, počitnicam, potovanjem in lenarjenju, v našem društvu pa se v tem času pripravljamo za izvedbo že 11. gledališkega abonmaja v Desklah. V sezoni 2007/2008 si boste lahko na gledališkem odru ogledali skrbno izbrane, zelo obiskane in nekatere nagrajene predstave.

SNG DRAMA MARIBOR

Nöel Coward: Intimna komedija (komedija življenja, drama odnosov) v režiji Zvoneta Sedlbauerja. Igrajo Vlado Novak, Ksenija Mišič, Branko Šturbej k.g. in Maša Židanik Bjelobrk.

Nekdanja zakonca Amanda in Elyot se znajdeti na poročnem potovanju vsak s svojim partnerjem ob istem času, v istem hotelu na francoski rivieri, kjer si delijo hotelsko teraso. Usodna privlačnost in neustavljiva strast sta močnejša od pravkar dane poročne zaobljube. Njuna partnerja Sybil in Victorja kot strela z jasnega zadene dejstvo, da sta na medenih tednih ostala sama. Amanda in Elyot namreč pobegneta v ljubezensko gnezdece v Parizu. Bo njuno vihravo razmerje tokrat obrodilo sadove ali se bo ponovila stara zgodba ljubezenskega brodoloma izpred petih let? Predstava je na Dnevih komedije v Celju 2007 prejela nagrado žirije za najboljšo predstavo.

ŠPAS TEATER MENGEŠ

Ephraim Knshon: Bil je škranec (komedija) v režiji Borisa Kobala. Igrajo Gregor Čušin, Vesna Pernarčič - Žunič in Matjaž Tribušon.

Klasična romanca med Romeom in Julijo nekoliko drugače. Zakaj? Ste se kdaj vprašali, kaj bi

se zgodilo z njima, če ne bi tistega usodnega večera umrli? Bi bila tudi onadva po tridesetih letih še vedno tako zaljubljena kot takrat, ali pa bi se soočala z istimi težavami, kot vsak zakonski par? Vsekakor je to vprašanje priložnost za uspešno in zabavno komedijo. Vesna Pernarčič - Žunič je za vlogo v predstavi prejela naziv Žlahtne komedijantke na Dnevih komedije 2007 v Celju.

SNG NOVA GORICA in GLEDALIŠČE KOPER

Iztok Mlakar: Duohtar pod mus! (burka s petjem in streljanjem) v režiji Vita Tauferja. Igrajo: Izток Mlakar, Urška Bradašjka, Gregor Zorc, Boris Cavazza, Lara Komar, Teja Glažar in Gorazd Žilavec.

V burki, napisani v melodični in sočni primorsčini, po motivih Molièra in uprizorjeni v maniri commedie dell'arte, kantavtor in komedijant Izток Mlakar svojega Sganarela - zdaj novodobnega zdravnika alternativne medicine - zaplete v reševanje ljubezenskih bolečin prelepe Lucinde in njenega ljubimca ter pri tem, zaradi ljubosumnega dekletovega očeta, tvega celo junakovo glavo.

GLEDALIŠČE KOPER

Tennessee Williams: Tramvaj poželenja (drama) v režiji Borisa Cavazze. Igrajo Nataša Matjašec, Mojca Fatur, Sebastijan Cavazza, Gregor Zorc in Brane Grubar.

Prostor Williamsovih dram je ameriški jug, v katerem avtor kot svojo osnovno dramsko okupacijo predstavlja razkorak med iluzijo in resničnostjo. V tej drami to nasprotje predstavlja Blanche Dubois, ki se po propadu družinskega posestva zateče k noseči sestri in njenemu možu Stanleyu. Psihično uničena se zaplete s Stanleyevim prijateljem Mitchem, ko pa Stanley izve za njeno nekdanje

prostitutiranje, jo Mitch zavrne. Blanche pa se zateče k laži. Nesposobna ločiti med realnostjo in lastnimi izmišljajmi, izpostavljena Stanleyevemu spolnemu nadlegovanju ter prepričana, da jo snubi teksaški bogataš, konča v bolnišnici.

MESTNO GLEDALIŠČE LJUBLJANSKO

Miro Gavar: Vse o ženskah (komedija) v režiji Barbare Hieng Samobor. Igrajo Karin Komljanec, Jette Ostan Vejrup in Bernarda Oman.

Vse o ženskah je igra, ki z malo besedami in v kratkem času pove ogromno. Razkriva številne plasti ženske duše in neusmiljeno terja to, kar zahtevajo dobre umetnine - lasten odgovor na zastavljena vprašanja, soočenja s samim seboj: Kaj pa ti? Kakšna si ti, se pravi jaz? Nastopajo samo tri igralkе, ki hitro skačejo iz prizora v prizor. Spremenjene s skromnimi stilskimi sredstvi nam prikažejo številne ženske like v tipičnih situacijah vsakdanjega življenja.

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Vinko Moderndorfer: Šah mat (situacijska komedija) v režiji Dušana Mlakarja. Igrajo Miro Podjed, Renato Jenček, Jagoda, Barbara Vidovič, Barbara Medvešček, Lučka Počkaj, Tjaša Železnik in Rastko Krošl.

Zaplet igre sloni na komičnem dogajanju, ko se v stanovanju gospoda Kralja ne pričakovano znajdejo njegov sin Rudi, sinove številne ljubice in njegova žena. Vrtoglavi stampedo paralelnih komičnih situacij se odvija v vedno hitrejšem ritmu, ena komična situacija se spretno prelije v naslednjo, ki preseneča z novim nenadnim komičnim obratom. Žlahtno komedijsko pero na Dnevih komedije 2006 v Celju.

Ob 75-letnici rojstva dirigenta Antona Nanuta

>> Milica Zimic, Prosvetno društvo Soča, Kanal

Dirigent Anton Nanut se je rodil leta 1932 v Kanalu ob Soči. Glasbeno nadarjenost je pokazal že v otroštvu, saj je z enajstimi leti kot zborovodja in organist nadomestil očeta, ki so ga okupatorji odgnali v koncentracijsko taborišče.

Dirigiranje je študiral pri profesorju Danilu Švari na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Kot mlad dirigent je vodil zbor Slovenske filharmonije, leta 1958 je prevzel dubrovniški mestni orkester, v letih od 1975 do 1980 je bil šef dirigent orkestra Slovenske filharmonije, v letih od 1981 do 1998 pa šef dirigent Simfoničnega orkestra RTV Slovenije.

Oba osrednja slovenska orkestra je vodil na mnogih koncertnih turnejah v tujini, med drugim večkrat v ZDA, na festivalih Varšavska jesen, Praška pomlad, na beneškem Biennalu in na prireditvi Trieste contemporanea.

Z ansamblom ljubljanske Opere je izvedel in posnel celotno opero Črne maske Marija Kogoja. Kot šef dirigent in umetniški vodja Simfoničnega orkestra RTV Slovenija je izvedel in posnel večji del simfoničnega opusa sloven-

skih skladateljev. Z orkestrom pa je posnel tudi 150 zgoščenk s skladbami železnega repertoarja. Posebej so cenjene njegove interpretacije glasbe Gustava Mahlerja. Sodelovale je z vsemi pomembnimi slovenskimi skladatelji in poustvarjalci, pa tudi z vrsto ugledni mednarodnih solistov.

Osemnajst sezon je sestavljal program koncertnega ciklusa Simfoničnega orkestra RTV Slovenija. Njegov nezgrehljivi glasbeni okus in obširno poznavanje simfonične literature sta botrovala programski svežini in uravnoteženosti, ki ju bo težko preseči. Za zeleni abonma simfonikov RTV Slovenije je prvič v Sloveniji izvedel vrsto temeljnih partitur sodobne glasbe in vodil mnoge navdušujoče izvedbe velikih del glasbene umetnosti. Vse te izvedbe nosijo pečat njegove velike osebne energije in glasbene ustvarjalnosti. Z orkestrom tudi po upokojitvi še naprej stalno sodeluje. Letos je postal njegov častni dirigent.

Anton Nanut je v tujini najbolj znan slovenski dirigent. Do zdaj je dirigiral 197 tujim orkestrom, med njimi tudi tako uglednim kot so Leningrajska filharmonija, orkester Staatskapelle iz Dresdna, orkester Suisse romande iz Ženeve, Varšavska filharmonija, orkester Zahodnonemškega radia, orkester

Južnonemškega radia, simfonični orkester iz Monterreya, Dunajski simfoniki, Budimpeštanska filharmonija, Orkester Volonskega radia, orkester Teatra Colon v Buenos Airesu in prav vsi italijanski simfonični orkestri. Bil je umetniški direktor filharmonije v italijanskem Vidmu in stalni gostujoči dirigent Nemškega komornega orkestra iz Frankfurta.

Ustanovil je festival Kogojevi dnevi v Kanalu. Pod njegovim sedemindvajset let trajajočim programskim vodstvom je festival postal ena najbolj svetovljanskih glasbeni prireditev Sloveniji. Bil je tudi umetniški vodja Slovenskega okteta v najbolj uspešnem obdobju delovanja tega vokalnega sestava.

Kot profesor dirigiranja na Akademiji za glasbo v Ljubljani je vzgojil vrsto odličnih mladih dirigentov, ki uspešno delujejo v Sloveniji in na tujem.

Prejel je nagrado Prešernovega sklada (za interpretacije Beethovnovih del), Bevkovo, Župančičevo in Betettovo nagrado, za svoje delo na Hrvaškem pa nagrado Milke Trnine, nagrado mesta Splita, visoko državno oblikovanje Republike Hrvaške in jugoslovansko nagrado Lira, in je prvi častni občan Občine Kanal ob Soči. Delovanje Antona Nanuta je v zadnjih desetletjih neizbrisno zaznamovalo slovensko glasbeno življenje.

Ob 75. letnem življenjskem jubileju mu voščimo obilo zdravja in tudi v bodoče še veliko ustvarjalnega nemira z željo, da bi se še naprej rad vračal v svoj rodni Kanal.

Pridih orienta na Kontradi

>> Darja Skrt

Poletno dogajanje na Kontradi so odprle domačinke Biljana Agušević, Boža Tušar, Erika Orel, Lea Širok, Lenka Horvat, Nataša Todić, Neža Pišek in Tanja Orel. Po celoletnem druženju ob plesnih zvokih orienta so za konec junija pripravile dve urni nastop na Kontradi.

Nastop so naslovile Druženje ob plesu, glasbi in poeziji, kjer so pod vodstvom plesalke in koreografinje Jasne Knez odplesale široko paleto prefinjenih gibov ob ritmihi orienta. Njihov nastop so dopolnjevale še dramska igralka Nevenka Vrančič, flavtistka Angelika Koncut in povezovalka Vanesa Drašček.

Pobudnica in organizatorka dogodka Lea Širok je z Jasno Knez sodelovala že v Kopru.

Skupaj z igralko Neveko Vrančič iz SNG Nova Gorica sta prišli na idejo, da bi Jasno Knez povabili tudi k nam, kjer bi vodila plesni tečaj orientalskega plesa. Na prve plakate, ki so vabili k začetku plesa se je prijavilo veliko število deklet in žena iz Kanala, Deskel, Ročinja, Ajbe in Kambreškega.

Tečaj je potekal od oktobra do junija. Poleg učenja orientalskih plesov pa je bil glavni namen druženje žensk različnih generacij. Požrtvovalnost Jasne Knez, ki je vsakih štirinajst dni prihajala iz Kopra ali Ljubljane v Kanal, se je prenesla tudi na ostale, tako da so se redno družile in vadile tudi v času njene odsotnosti. Kmalu so se registrirale kot Plesna skupina Aisha pod okriljem Prosvetnega društva Soča Kanal. S plesno točko Pop orient so, še pred nastopom na kanalski Kontradi, nastopile na letni produkciji Šole izraznega in orientalskega plesa Jasne Knez v Kopru.

»Naš nastop ni nikoli pokaži, kaj znaš, ampak kdo si. Pomembno je znati stati na odru in kot oseba komunicirati z drugimi ljudmi. Poleg tega pa pri naši skupini ni važen samo ples in kasnejši nastop, pač pa medgeneracijsko druženje, zato ples plešemo kot nekakšen ženski ritual,« pravi gonilna sila plesne skupine Lea Širok.

Po uspešnem druženju in nastopu na Kontradi si želijo s svojo dejavnostjo aktivno vključevati v kulturno dogajanje v Kanalu in drugod. V jeseni bodo nadaljevale s plesnimi tečaji, kjer bodo organizirale dve skupini: začetno in nadaljevalno.

Poletje na Kontradi so odprle domačinke Biljana Agušević, Boža Tušar, Erika Orel, Lea Širok, Lenka Horvat, Nataša Todić, Neža Pišek in Tanja Orel, ki so pod vodstvom plesalke in koreografinje Jasne Knez pripravile nastop z naslovom Druženje ob plesu, glasbi in poeziji. (Foto: Todu)

Kogojevi dnevi 2007

>> Milica Zimic, Prosvetno društvo Soča, Kanal

Na Kontradi v Kanalu so na zadnji avgustovski dan slavnostno otvorili 27. mednarodni festival sodobne glasbe Kogojevi dnevi. Na njem je bil slavnostni govornik akademik Sašo Vuga, zbrane pa je pozdravil tudi kanalski župan Andrej Maffi.

Nato je umetnostna zgodovinarica Milena Zlatar v galeriji Rika Debenjaka odprla razstavo akademskega slikarja Karla Pečka. V bližnji cerkvi Marije Vnebovzete je sledil še koncert ansambla Gaudeamus pod umetniškim vodstvom dirigenta Aleksandra Spasića. Program je bil sestavljen iz nekaterih del ustvarjalskega opusa skladatelja Daneta Šketa, saj smo večer posvetili peti obletnici njegove smrti.

Četrto mednarodno srečanje pihalnih orkestrrov

>> Doris Kodelja, Pihalni orkester Salonit Anhovo

Pihalni orkester Salonit Anhovo je letos že četrto zapored organiziral mednarodno srečanje pihalnih orkestrrov v zabavnem programu. Prizorišče dogajanja se je zaradi gradnje nove telovadnice v Desklah preselilo v Športni park Ložice, kjer se nam je tokrat predstavilo kar šest orkestrrov iz Slovenije, Italije in Hrvaške.

V prostorih galerije Rika Debenjaka pa bomo otvorili še eno slikarsko razstavo z naslovom Portreti mojega moža akademske slikarke Milojke Nanut. Razstavo bomo postavili ob 75 letnici ustanovitve in umetniškega vodje mednarodnega glasbenega festivala Kogojevi dnevi dirigenta Antona Nanuta. Dela bodo na ogled od 5. oktobra dalje.

Organizatorji mednarodnega festivala sodobne glasbe se vsa leta trudimo za izvirno zasnovano program festivala. Trudimo se, da predstavimo nova dela sodobnih slovenskih skladateljev, ki tako z izvedbami vrhunskih svetovnih poustvarjalcev postanejo dostopna celotnemu evropskemu kulturnemu prostoru. Zato vas vabimo, da se nam pridružite na naših koncertih, ki bodo trajali do konca oktobra.

Med svoje najvišje umetniške dosežke štejeta nastopa na odprtem državnem prvenstvu Nemčije v Nürnbergu leta 2000 in na svetovnem tekmovanju mladinskih pihalnih orkestrrov v Zürichu leta 2005. Obakrat je orkester, ki danes šteje 65 članov, prejel prvo nagrado. Že vse od ustanovitve leta 1981 pa mu dirigira Dario Pobega.

Za pravo osvežitev je za njimi z odlično izvedbo in izbiro programa poskrbel Goriški pihalni orkester pod vodstvom dirigenta Črtomirja Nanuta. Orkester se je spomladi leta 2001

Povabilu pihalnega orkestra Salonit Anhovo se je letos odzvalo šest orkestrrov iz Slovenije, Italije in Hrvaške. (Foto: PO Salonit Anhovo)

Dogodek sta najprej pozdravila predsednik Pihalnega orkestra Salonit Anhovo Marko Kodelja in župan Andrej Maffi, glasbeni del pa je otvorila domača godba pod vodstvom dirigenta Radovana Kokošarja.

Nato se je z zelo dolgim in za tovrstno prireditve mogoče prezahtevnim programom predstavil Pihalni orkester Koper, ki sicer na mednarodni ravni dosegajo zavidljive rezultate.

prvič udeležil tekmovanja Zveze slovenskih godb ter uspel osvojiti zlato plaketo in tako napredoval v višjo skupino. Orkestru je v kratkih štirih letih uspel skoraj nemogoč preskok, saj je v tem času premagal prav vse ovire na poti od četrte do prve težavnostne stopnje. Tudi dobro sodelovanje z novogoriško glasbeno šolo je že obrodilo sadove. Orkestru so se pridružili novi člani, ki so s svojo mladostjo in energijo prinesli novih moči in svežih idej v delovanje orkestra.

PROGRAM

sobota, 8. septembra ob 20.30
cerkev sv. Marije Vnebovzete, Kanal
komorni zbor Julius iz Trsta
zborovodja Walter Lo Nigro

petek, 14. septembra ob 20.30
cerkev sv. Marije Vnebovzete, Kanal
APZ Tone Tomšič Univerze v Ljubljani
zborovodkinja Urša Lah

sobota, 22. septembra ob 20.30
cerkev sv. Marije Vnebovzete, Kanal
Juvavum Brass Quintet – Salzburg

sreda, 26. septembra ob 10.00
Kulturni dom, Deskle
Koncert za mladino.
Mojca Bizjak, klavir
Denis Kodelja, flavta, piccolo flavta
Marko Kodelja, violina
Milena Košuta, sopran
David Šuligoj, kitara, kontrabas
Petra Vodopivec, violončelo

petek, 28. septembra ob 20.30
Kulturni center Lojze Bratuž, Gorica (Italija)
Koncert pianistke Dubravke Tomšič Srebotnjak.

petek, 5. oktobra ob 20.30
cerkev sv. Marije Vnebovzete, Kanal
David Hall Johnson, violina
Nina Prešiček, klavir

nedelja, 14. oktobra ob 16.00
Cerkev sv. Ivana, Gorenji Tarbij (Srednje) – Tribil Superiore (Stregna),
Slovenska Benečija (Italija)
Trobilni ansambel Slovenske filharmonije
dirigentka Andreja Šolar

ponedeljek, 22. oktobra ob 20.15
Kulturni dom, Nova Gorica
Simfonični orkester RTV Slovenija
dirigent Anton Nanut
Vuk Jovanović, klavir

petek, 26. oktobra ob 20.00
dvorec Zemono, Vipava
Portretni koncert skladatelja Uroša Rojka.
Klara Tomljanović, kitara
Luka Juhart, akordeon
Trio harmonik SLO A3
Uroš Rojko, klarinet, polklarinet

sreda, 31. oktobra ob 20.30
Slovenski kulturni dom, Trst
Ob osemdesetletnici skladatelja Pavla Merkúja.
Orchestra di Padova e del Veneto
dirigent Anton Nanut

Oktobra se bo orkester udeležil pomembnega mednarodnega tekmovanja na Češkem.

Kot zadnji je nastopil Pihalni orkester Goriška Brda, ki letos praznuje jubilejno 35. obletnico delovanja. V tej sezoni so dobili novega dirigenta Boštjana Vendramina, ki je letos po 19 letih popeljal orkester na državno tekmovanje v četrto težavnostni stopnji in osvojil srebrno plaketo.

Na žalost se je prireditve po tem nastopu končala zaradi nevihte in tako nismo uspeli slišati orkestra Limena glazba Marinići iz istrskih Mariničev na Hrvaškem in orkestra Nuova banda Orzano iz kraja Orzano di Remanzacco v Italiji. Med druženjem, ki se je pozneje nadaljevalo v prostorih ŠRD Ložice, sta na srečo oba orkestra obljubila ponovno udeležbo na srečanju drugo leto.

Poleg nastopov zgoraj omenjenih orkestrrov, ne pozabimo še na izjemne nastope Twirling skupine iz Deskel, Plesne skupine Tinca in Plesne šole Rebula, ki so skrbeli za »intermezzo«. S temi srečanji se je tako po zaslugi Pihalnega orkestra Salonit Anhovo pričelo novo, tudi čezmejno sodelovanje, z upanjem, da se bo v prihodnosti poglobljalo in skušalo pridobivati vedno nove razsežnosti.

Prvih trideset let

>> Martina Krivec

Pobudo za ustanovitev mešanega pevskega zbora Jože Srebrnič (MePZ) je bila dana na osnovni šoli v Desklah, se tam realizirala, po njej pa nosi zbor še danes svoje ime. Od vsega začetka je strokovni glasbeni vodja in dirigentka Adela Jerončič.

Spominjam se prvih nastopov zbora, ki je bil takrat za kraj velika pridobitev. Proslave so bile ob različnih kulturnih prireditvah popestre in olepšane s pesmijo domačih pevcev. Zbor se je redno udeleževal revije Primorska poje, Goriški zbori pojo, veselje do petja pa utrjeval z navezovanjem prijateljstva z zbori v Sloveniji, Italiji in Avstriji. Kronika dogodkov v tridesetih letih je bogata, omenila bi samo prepevanje na prireditvi Srečanje treh dežel v Desklah.

Glasba in pesem, ki združuje, navezuje in tke nevidne niti naklonjenosti, domačnosti in preprostosti med ljudmi, jih druži in budi nepozabne spomine na skupna doživetja. Kronika je sama po sebi zahvala tudi vsem nekdanjim pevcem kot tudi že pokojnim, ki so zaslužni pri zboru za njegov obstoj, moč in vedrino, s katero je maja 2005 dosegel sam vrh.

Združeno z moškim zborom Kazimir Nanut iz Kanala, vokalno skupino Ročinj, Goriškim komornim ansamblom, solistkami Marjetko Luznik in Mojco Jerončič ter organistko Mirjam Furlan je bila izvedena Missa Brevis Franza Josepha Haydna, pri kateri pevci vedno dobimo povratno informacijo o navdušenju in občudovanju občinstva. Zbor dobiva pohvale tudi od glasbenih kritikov, kar je lepo plačilo za trud amaterskih pevcev.

Adela Jerončič se je rodila v pevski družini, kjer so jo k šolanju in razvijanju glasbenega talenta spodbujali starši, predvsem oče, pa čeprav je bil zato potreben, kot pravi sama »križ na ustih« in ob vadbi klavirja zelo malo prostih otroških uric. Za svoj absolutni posluš je izvedela šele na srednji šoli, dar pa so ji na fakulteti omogočili razvijati priznani profesorji, najbolj pa pokojni profesor Janez Bole, pri katerem je v svojo občutljivo glasbeno dušo vsrkavala fine nianse not, iskriko, preprosto in naravno živo glasbo.

Skozi vedno modre reke, misli in šaljive primerjave z besedilom nas Jerončičeva na vajah uči z mislijo in dušo občuteno zapeti pesmi in pri tem ne pozablja na naš prelepi slovenski jezik, na njegovo bogato izraznost in izgovorjavo.

Zborovodkinja Adela Jerončič na jubilejnim koncertu MePZ Jože Srebrnič v Desklah. (Foto: Bruno Bizjak).

Nositeljica vseh zaslug pa je njegova ustanoviteljica in duša zbora Adela Jerončič, ki sem ji pred jubilejnim praznovanjem zastavila nekaj vprašanj.

Vaše strokovno znanje in poučevanje glasbe nam je znano, vendar neprekinjenih trideset let dela zborovodkinje kaže še vašo požrtvovalnost, pri kateri pa ni dovolj samo veselje. Redne vaje, ki zaradi vas niso odpadle niti enkrat, natopi, menjava pevcev... Kje ste si vsa leta nabirali moči?

»Če imaš nekaj tako zelo rad, ni nič pretežko. Energija prihaja sama od sebe.«

Kako gledate danes na začetek delovanja zbora?

»Ko se danes ozrem nazaj, moram priznati, da sem ponosna na vso to prehojeno pot, na vse moje pevce in na vse, kar smo skupaj dosegli.«

Sama sem vam hvaležna za posredovanje znanja in zahtev zborovskega petja, s katerim nam pomagata plemeniti naše duše in izostriti uho, a vendar smo amaterski pevci, za katere ste izbirali tudi zahtevnejše skladbe, ki so bile odlično izvedene. Včasih ste čutili naš rahel upor in je bilo poleg vašega pedagoškega znanja tu potrebno še nekaj več. Kaj je skrivnost vašega uspeha? Mi jo lahko izdate?

»Težje skladbe so mi poseben izziv. Rada se spopadam z njimi. Svojim pevcem zaupam, cenim njihov trud, zraven pa dodam še malo potrpljenja in nekoliko trme.«

S Haydnovo Misso Brevis v smo danes znani po Primorski, izrečene pa so bile tudi želje pevcev po nadaljevanju skupnih projektov. Ali lahko upamo na vašo pomoč, še posebej, če se spomnimo besed vašega profesorja in vzornika Janeza Boleta, ki še vedno odzvanjajo: »Čuvajte to mojo dekllico kot punčico mojega očesa...!«

»Profesorju Janezu Boletu bom večno hvaležna za vsa znanja, ki mi jih je dal. Težko sprejemam njegov odhod, saj nas je letos februarja tako nepričakovano zapustil. Mislila sem, da se to ne bo nikoli zgodilo.

Vse od dijaških in študentskih let naju je skoraj petdeset let povezovala neka nevidna glasbena nit. Profesor Pavel Mihelčič je nekoč zapisal, ob slovesu v brezjanski cerkvi pa ponovil, da je profesor Bole iskal glasove in jih našel. Ponosna in srečna sem, da sem to v nekem času bila tudi jaz – Janezova pevka in učenka. Hvala mu!

Načrtovala sem ga povabiti na naš jubilejni koncert. Vem, da bi se vabilu rad odzval, saj je vsa leta budno spremljal naše delo in se z nami veselil našega napredka.«

Kaj bi rekli pevcem, ki so z vami trideset let, in ostalim, ki danes skupno sestavljajo zbor?

»Vsem pevcem, ki so sodelovali in še sodelujejo v tem zboru, bi rada sporočila, da sem jim hvaležna, da so verjeli vame, mi zaupali in mi dali možnost, da smo skupaj doživeli toliko lepega.«

Zaključni koncert učencev kanalske občine

>> Doris Kodelja, GŠ Nova Gorica

Glasbena šola Nova Gorica je tudi letos v sklop zaključnih koncertov, ki jih prireja ob koncu šolskega leta, vključila nastop učencev iz naše občine.

V župnijski dvorani v Kanalu se je tako sredi junija predstavilo dvaindvajset učencev različnih starosti in znanja. Nekateri med njimi so z igranjem šele začeli, drugi pa so že pravi mojstri.

Številna in dokaj pozorna publika je bila priča odlični izvedbi pomembnih del iz repertoarja različnih mojstrov kot so: Telemann, W. A. Mozart, F. Schubert, P. I. Čajkovski, Grieg, C. Debussy, in Mendelssohn niso pa seveda pozabili tudi na slovenske skladatelje kot sta Škerjanc in Šivic ter razne priredbe ljudskih pesmi.

Mladi glasbeniki so nam predstavili tudi pestro paleto različnih instrumentov, med katerimi pa je tudi letos izstopal klavir, tokrat predvsem po zaslugi dveh učencev Beti Str-

gar in Petra Nanuta, ki sta nam predstavila tekmovalni program, s katerim sta se med 20. in 24. junijem udeležila 11. mednarodnega tekmovanja mladih glasbenikov v italijanskem Povolettu in tam dosegla odlične rezultate ter prejela posebna odlikovanja.

Na zaključnem nastopu učencev Glasbene šole Nova Gorica so nam mladi kanalski glasbeniki torej zopet dokazali, da je glasba neskončno lepa umetnost in zato tudi neskončna umetnost, ki celostno gradi našo osebnost, zori v nas in nas plemeniti skozi vse življenje.

Jubilejni koncert in deseta izvedba Haydnove maše

>> Martina Krivec

Jubilejni koncert mešanega pevskega zbora Jožeta Srebrnič iz Deskel je bil 12. maja v kulturnem domu v Desklah. V praznično okrašeni dvorani je zbor v prvem delu programa desetič izvedel Misso Brevis Franza Josepha Haydna (1732– 1809).

Maša je za srce vedno bogato in ljubeče slavno delo skladatelja, ki je bil eden vodilnih v takratnem klasicističnem obdobju, imenovan tudi oče simfonije in oče godalnega kvarteta. Poleg W. A. Mozarta in L. van Beethovna je Haydn eden od stebrov zlatega obdobja evropske glasbe. Realizacija Haydnove maše je dolgoletna želja in sen naše zborovodkinje Adele Jerončič. Maša je za vse nas vedno proseča in zahvalna naklonjenost Bogu, nežna, mogočna, milostna in usmiljena.

Trideset let mešanega pevskega zbora Jože Srebrnič Deskle. Skrajno levo stoji zborovodkinja Adela Jerončič, govornik pa je Rudi Šimac. (Foto: Bruno Bizjak)

Na jubilejnim koncertu so bile pevcem podeljene bronaste, srebrne in zlate Gallusove značke za pet, petnajst in več kot petindvajset let delovanja v zboru. Čestitke tudi pevcem, ki so člani zbora trideset let – Dioniziju Jerončič, Anici in Valterju Valentinčič, Rozani Čendak in Miranu Medveščku.

Zveza pevskih zborov Primorske je Adeli Jerončič podelila priznanje za trideset let uspešnega vodenja mešanega pevskega zbora Jože Srebrnič iz Deskel. Javni sklad RS za kulturne dejavnosti pa ji je podelil Gallusovo listino za dolgoletno uspešno delo in odlične dosežke na področju ljubiteljskih glasbenih dejavnosti.

Ob jubileju je mešani pevski zbor Jože Srebrnič izdal zgoščenko z naslovom Naših 30 let in DVD Tu smo doma. Zahvaljujemo se vsem sponzorjem in nevidnim sodelavcem dobre volje.

Pevci so na koncertu zaživel s svojimi zvestimi poslušalci, med katerimi je bilo veliko preteklih članov zbora. Od pesmi do pesmi so se v povezovalnem programu budili spomini z gostovanj doma in v tujini, z nastopov in revij. Pesmi, ki človeka vedno znova kličejo v novo pomlad, v otožnost, pa zopet v vedrino, tako kot bistri potoček v igri s kamenčki in zelenjem presahne, pa znova zaživi, bolj kot kdajkoli prej.

Pevci so zapeli tudi Gregorčičevo domovinsko pesem Znamenje, ki v malem slovenskem prostoru bodri kleni slovenski narod, ki s takimi jubileji in koncerti ne bo izgubil svoje identitete v današnji globalizaciji. Rudi Šimac je povedal, da kljub zatiranju slovenskega jezika, Primorska danes poje bolj kot katerakoli druga regija v Sloveniji. Naš zbor pa je s sodelovanjem na revijah steber zborovskega petja na Primorskem.

Besedilo Adele Jerončič Naj prijateljstvo živi, ki pesem ga rodi je skladba, ki nas je uvedla v drugi del koncerta, med katerim so se med pesmimi vpletale pristrčne čestitke kanalskega župana Andreja Maffija, predsednika Krajevne skupnosti Deskle Klemen Staniča, vseh aktivnih društev v krajevni skupnosti ter čestitke moškega zbora Kazimir Nanut iz Kanala.

Klub ganjenosti, pa je vendar zmagala radost pesmi, ko se je iz vseh grl glasila pesem Čej so tiste st'zice.

Hvala vsem, ki ste nam pomagali k tako lepe-mu praznovanju.

Zaključni koncert godbeniške šole

>> Doris Kodelja, Pihalni orkester Salonit Anhovo

Godbeniška šola, ki deluje kot sekcija kulturnega društva Svoboda iz Deskel, je na zadnji dan maja pripravila zaključni koncert. Na prireditvi so se predstavili vsi učenci šole in mladinski orkester pod vodstvom dirigenta Roberta Hvalice.

Godbeniško šolo, ki je nastala za potrebe pihalnega orkestra Salonit Anhovo, obiskuje preko dvajset učencev, ki so stari šest let in več, saj zgornje starostne meje ni. V njej se izobražujejo učenci, ki se želijo seznaniti z igranjem

na orkestrske instrumente, in sicer pihala (flavta, klarinet, saksofon), trobila (rog, trobenta, pozavna, tenor, bariton, tuba) in tolkala. Za najmlajše nudi šola tudi pouk kljunaste flavte ter glasbene pripravnice, v sklopu godbeniške šole pa deluje tudi mladinski orkester ter druge oblike skupinskega muziciranja.

Vpis v godbeniško šolo bo letos potekal med 10. in 14. septembrom, več informacij pa lahko dobite na forumu spletne strani Pihalnega orkestra Salonit Anhovo www.orkester-deskle.si ali pa nam pišete na elektronski naslov godbeniska.sola@orkester-deskle.si.

Mladi glasbeniki v godbeniški šoli. (Foto: Arhiv PO Salonit Anhovo)

Gledališče na Kontradi

>> Radovan Pušnar, AGD Kontrada Kanal

V okviru četrtega srečanja gledaliških skupin na Kontradi smo organizirali tudi dve spremljajoči prireditvi.

Razstava, ki smo jo odprli v četrtek 16. avgusta v gostišču Križnič je bila odprta do zaključka srečanja gledaliških skupin na Kontradi. Posvečena je bila gledališkemu dogajanju v Kanalu, ki je bilo vedno zelo pestro. Razstava je prispevek AGD Kontrada ob 140-letnici ustanovitve čitalnice v Kanalu.

Okrogla miza o delovanju ljubiteljskih gledaliških skupin, ki smo jo organizirali s sodelovanjem Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, pa je bila namenjena delovanju ljubiteljskih skupin v sodobnih razmerah. Na srečanje smo povabili gledališke skupine iz severno primorske regije pa tudi od drugod. Udeležili so se je tudi režiserji, ki ustvarjajo v ljubiteljskih gledališčih in seveda Javni sklad RS za kulturne dejavnosti.

Ker pa so se vse predstave srečanja gledaliških skupin Gledališče na Kontradi dogajala ravno ob zaključku redakcije glasila Most, bo reportaža o tem srečanju objavljena v naslednji številki.

Zadovoljstvo ljudi v tvoji bližini je največja sreča ustvarjanja

>> Darja Skrt

Po nekajletnem premoru se je na odrske deske ponovno vrnil Slavko Jereb in to v vsem svojem sijaju. Za svojo vlogo v komediji Jeppe s hriba je na prvi mah osvojil laskavo priznanje za najboljšo glavno moško vlogo po izboru medobčinskega selektorja, ki ga podeljuje Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti. Zdi se, da mu je odmor prinesel novih moči in idej.

Poznamo vas kot človeka gledališča. Vaša dominantna igra na odru kar sije. Kako se je vse začelo?

»Pravzaprav bi težko rekel, da vem za trenutke, ko sem začutil klic po odru. Kot osnovnošolec nisem nikoli nastopal, niti nisem razmišljal o tem svetu. Leta 1976 se zgodil potres, morda tudi v simboličnem smislu. Takrat smo se v Ligu dobili skupaj skupina fantov in deklet in smo začeli študirati besedilo Mutasti muzikant. Pravzaprav nismo študirali besedilo v klasičnem pomenu besede. Na avdio kaseti smo imeli posneto predstavo, ki jo je odigralo Tržaško gledališče. Prepisovali smo si besedilo iz kasete in se ga sproti učili. Igra je doživela izredno lep sprejem pri občinstvu. To je bil za nas ustvarjalce nepopisno lep dogodek. Ves vložen trud se je hipoma povrnil desetero. Z igro smo gostovali v Dolenji Trebuši, Otaležu, Livku... In potem me je kar potegnilo naprej v ta magični gledališki svet. Ko je v 80-ih letih Erna Kralj zbirala ljudi za gledališko skupino, me je prosila, da pridem zraven. Angažirali so me v Finžgarjevi Razvalini življenja in kasneje še v Botru Andražu.«

Nato je sledil odmor?

»Ja. V tem času sem študiral ob delu, si ustvaril družino in zmanjkovalo mi je časa, da bi se aktivneje udeleževal pri predstavah. Vedno pa sem spremljal predstave, ki so jih igrali člani AGO, ki so se kasneje preimenovali v AGD Kontrađa Kanal. Seveda je privlačnost odra ostala, prav tako pa je rasla dilema ali naj se ponovno aktivno vključim v skupino ali ne. Močno spodbudo mi je dal predsednik društva Radovan Pušnar, ki me je prepričal, naj spet stopim na oder. Tako sem dobil vlogo prošta v Finžgarjevih Krapih. Dogajanje je spet steklo.«

Prišla je vloga v komediji Jeppe s hriba.

»Jeppe je močna in zahtevna vloga, saj zahteva izjemno koncentracijo. Vseskozi si na odru in ne moreš si privoščiti, da te zanese, saj nosi celoten ritem igre. Moram povedati, da so bili tudi težki dnevi zlasti pred premiero. Ve-

dno sem se spraševal ali je vloga dovolj dobro narejena, kaj bi moral še izboljšati, toda tik pred vstopom na oder je odpadlo vse. Čarobni svet žarometov je naredil svoje in potegnil iz mene največ kar sem lahko dal.«

Kaj vam pomeni tako prestižna nagrada?

»Predvsem obveznost, da tudi v prihodnje dam vse od sebe, ob vsaki ponovitvi in da se vsake vloge lotim z enako zavzetostjo in predanostjo.«

Gledališka dejavnost je posredno povezana tudi z vašo kulturno dejavnostjo pri različnih prireditvah, ko ste se preizkusil kot povezovalca. Kako se je vse začelo?

»Z osemnajstimi leti sem postal predsednik Prosvetnega društva v Ligu. Takrat sem prvič sodeloval pri organizaciji praznika Kostanja na Ligu, kjer sem tudi povezoval prireditve. Že zaradi aktivne vpetosti pri pripravi na prireditev, mi povezovalstvo ni predstavljalo velikega problema. Poznal sem kraj, vse podrobnosti in trud mojih sodelavcev, tako da je bilo vse skupaj zelo prijetno. Prireditev je uspela in očitno naletela na pozitiven odmev, saj so me kasneje klicali tudi na druge prireditve, kot je bila gasilska tombola v Kanalu, letne koncerte Moškega pevskega zbora in godbe na pihala pri takratnem DPD Svoboda Anhovo in na druge vaše prireditve.

Pri povezovanju je važna vsebina, ki jo moraš podati na zabaven, nevsiljiv način. Poleg tega je potrebno vseskozi improvizirati, saj je prireditev živ organizem, predvsem pa nepred-

vidljiv, saj nikoli ne veš, kako se bo občinstvo odzvalo. Pomemben je dialog z ljudmi, zato moraš zelo hitro oceniti nastalo situacijo in se nanjo temu primerno odzvati. Tu ni nič naštudirano. Ko pride nekdo iz občinstva na oder, moraš v hipu prepoznati ali je zgovoren ali ne, kako ga ogovoriti in z njim pokramljati. Deluje predvsem instinkt in odprtost do sočloveka. Hkrati pa moraš vseskozi paziti, da ne izgubiš rdeče niti in da ne pade ritem prireditve. To je prav poseben izziv za povezovalca.«

Slišala sem tudi, da ste bili aktivni tudi v športu?

»To pa je prav posebna zgodba. Ko sem bil še mlad osemnajstletnik, smo v Ligu imeli nogometno društvo. Aktivno smo bili vključeni v Divjo ligo. Divja liga ni bila nikjer registrirana, delovala pa je kot vse profesionalno zastavljene lige. Vanjo so bile vključena nogometna društva Posočja - od Deskel, Liga, Ročinja, Doblarja, Čiginja, Tolmina, Poljubinja do Idrije pri Bači in Šentviške gore. Liga je imela svoj sistem tekem, imenovali so sodnike, pisala so se poročila, organizirali so se turnirji. Poleg igralcev so potrebovali tudi organizatorja in rad sem se jim pridružil. Delal sem vse, kar je potrebno pri organizaciji, pisal sem zapisnike tekem, objavljaj lestvice, skrbel za komuniciranje v ligi. Takrat še ni bilo interneta in so šle stvari drugače in za današnji čas nekoliko počasneje, vendarle prav tako resno in konstantno. To sem zelo rad počel.«

Veselite do organizacije vas je verjetno peljala tudi v politične vode?

»Nekaj let sem delal na Občini Kanal in se

seznanil s tovrstnim delom. Takrat nisem bil politično aktiven. Po odhodu v pokoj, pa so me vprašali, če bi bil pripravljen aktivno sodelovati za naslednje občinske volitve in bi šel na listo stranke N.Si. Po krajšem premisleku sem sprejel ponudbo. Sedaj sem drugi mandat član sveta občine Kanal, za kar sem zelo hvaležen svojim volivcem in skušam kar najbolj dejavno reševati potrebe občanov. Sodelujem v treh delovnih telesih in sicer sem član statutarno-pravne komisije, član komisije za gospodarstvo in član sveta zavoda Gasilske enote Nova Gorica. Skozi različne komisije se trudimo, da gre razvoj naše občine kar najbolj naprej.»

Kako vidite razvoj Občine Kanal?

»Kar se gospodarskega razvoja tiče imamo predvsem dva nosilca na področju industrije; velikega giganta Salonit v Anhovem in manjše podjetje Plastik v Kanalu. Zaenkrat smo premalo aktivni pri iskanju in reševanju drugih rešitev na tehnoloških področjih, ki bi občini omogočalo stabilnejši razvoj. Če se primerjamo z nekaterimi drugimi občinami v Sloveniji, ki se hitro razvijajo, vidimo, da so te bolj dinamične, več tvegajo in na koncu tudi bolj napredujejo. Mislim, da bi jih morali vzeti za zgled in nekaj podobnega tudi sami ukreniti. Bogastvo občine temelji na njenem dohodku. Kanalska občina je demografsko ogrožena, število prebivalcev vztrajno pada. Vse pa je povezano prav s številom prebivalstva, če to pada je za gospodarski razvoj to slab pokazatelj. Kljub temu ne smem biti preveč črnogledi, saj se je od ustanovitve Občine Kanal ob Soči kar veliko naredilo. Izboljšala se je infrastruktura, počasi se razvija drobno gospodarstvo, načrtovati bo potrebno obrtno cono, ki v današnjem času potegne največ kapitala za sabo. Upam, da bomo še naprej tako dejavni.«

Za konec pojdiva še enkrat v kulturne vode. Leta 2005 ste v Britofu imeli prav poseben dogodek.

»Ja, res je. Praznovali smo 500-letnico cerkve sv. Kancijana v Britofu. Imeli smo sestanek kulturno turistične sekcije turističnega društva Kolovrat Lig, kjer smo se na pobudo nekaterih članov odločili, da tako pomemben jubilej temu

primerno počastimo in ob tej priložnosti izdamo knjižico oziroma zbornik. Imenovali smo uredniški odbor, ki me je določil za glavnega urednika. Začeli smo zbirat gradivo. Prispevke so nam pripravili Branko Melink, Nuška Dolenc Kambič, Helena in Savo Vuk, Pavel Medvešek in Marija Velušček. Lektoriranje smo zaupali Ireni Marušič.

Ker nismo imeli veliko sredstev na razpolago, želeli pa smo imeti lepo oblikovan zbornik, smo morali vložiti veliko truda pri oblikovanju strani. Nastopiti smo morali zelo racionalno, da smo na barvno stran, ki nam je bila na voljo lahko postavili kar največ barvnih fotografij. Zbornik smo pripravljali od januarja do maja in izdali smo ga v nakladi 450 izvodov. Prav tako smo želeli knjigo dopolniti z zloženko, kjer bi lahko turisti dobili strnjene podatke o cerkvi. Moram reči, da se je naš izjemni trud poplačal, saj so knjige v hipu pošle. Zbornik je bil namenjen vsem ljudem, ki živijo na Liškem, vsem, ki so se tu rodili, a so se iz teh vasi izselili v bližnje in daljne kraje. Je pravzaprav spomin na našo preteklost, naše rodne kraje in tudi na naš sedanji utrip. Shranili smo filme, ki so jih pripravili v tiskarni pred tiskom, tako da lahko knjige kadarkoli ponovno natisnemo, seveda, če bo dovolj zanimanja in sredstev.«

Tudi predstavitev knjige je bila nekaj posebnega?

»Ob 500-letnici cerkve sv. Kancijana v Britofu smo pripravili več prireditev, med katerimi je bila tudi predstavitev knjige V zavetju sv. Kancijana in zloženko Cerkev sv. Kancijana v Britofu. Predstavitev na prostem je imela prav poseben čar. Povabili smo vse domačine, tudi tiste, ki ne živijo več tu, pa sponzorje in naše Beneške Slovence. Predstavitev se je udeležil podpredsednik državnega zbora dr. Vasja Klavžar. Poleg predstavitev knjige smo pripravili razstavo Življenje in delo ob reki Idriji, ki smo jo odprli dan prej, v mesecu juniju pa smo v tem sklopu prireditev organizirali še dva koncerta in sicer koncert Vipavskih tamburašev in vokalne skupine Liška dekleta.«

Kolikor mi je znano, pa to ni bilo vaše prvo sodelovanje na knji-

žnem področju.

»Ne, ni bilo prvo, je bilo pa doslej najbolj zahtevno. Poprej sem bil leta 2002 vključen v Phare projekt Povezovalna pot treh svetišč, kjer sem sodeloval pri nastanku istoimenske zloženke. Zbrali smo ogromno gradiva, ki ga nismo mogli vsega objaviti, zato je padla odločitev, da iz tega gradiva naredimo novo knjižico. Z Brankom Melinkom, ki je pri izdaji imel odločilno vlogo, je izšla je knjižica z naslovom Tri Marijina svetišča, ki na kratko opiše svetišča Sveto Goro, Marijino Celje in Staro Goro v prostoru in času.«

Vaše dejavnosti so zelo pestre. Kako vam uspe vse to uskladiti?

»Zelo rad delam z ljudmi. Poseben izziv zame je, da lahko nekemu ustrežem, da lahko z njim sodelujem, ko lahko iz ene ideje naredimo cel projekt in ga izpeljemo do konca. Takrat veš, da je uspelo njemu in tebi. Najbolj sem vesel, ko so ljudje v moji bližini zadovoljni pa naj bo zaradi rešitve problema, zaradi pomoči in če hočete tudi z nastopom na takšni ali drugačni prireditvi. To da človeku krila in spodbudo za naprej.«

Odlomek iz utemeljitve za priznanje za najboljšo glavno moško vlogo za vlogo naslovnega junaka v predstavi Jeppe s hriba, ki jo je podpisal medobčinski selektor in režiser Marjan Bevk:

»V režijsko čisti predstavi je Jereb odigral svoj lik jasno, nenasilno in z veliko mero obvladovanja igralskih sredstev ter prevzel tudi vlogo »režiserja« in pripovedovalca, ki občinstvo povabi in vodi skozi skoraj burkaste situacije. Na tej poti je Jereb ostajal ves čas zanimiv in vedno znova presenetljiv. Svojo fizično pojavnost je elegantno posodil Jeppeju in mu nadel še mimiko nedolžno-začudenega obraza ter ton za nianse občutljivega človeka. Preprostega, pristrčnega, simpatičnega. Občinstvo je polnil prav s toplino in preproščino, a polnostjo igralskega izraza.«

Zgodovinski spomini na dogajanje v Kanalu

>> Miran Pregelj

V gostišču Križnič sta bili aprila letos predstavljeni dve publikaciji na temo zgodovina Kanala z naslovom Berila 6 in Berila 9, ki ju je izdal Goriški muzej. V zbirki berila je do sedaj izšlo devet zvezkov. Kar dva zvezka sta posvečena zgodovini Kanala.

Berilo 6 s podnaslovom Kanal ob Soči je nastalo že leta 1971, a je izšlo šele leta 2006. V berilu so objavljene štiri stare kronike, ki so jih napisali

kaplan v Kanalu med letom 1864–1869 Janez Wolf, kronist Goriške v 19. stoletju Štefan Kocijančič, kanalski cerkovnik Valentin Kofol, ki je živel v času od 1837–1920 in nadučitelj v Kanalu od 1899–1924 Alojzij Verč. Kronike so povzemale starejše dogodke, ki so zapisani v farni kroniki Liber memorabilium parochiae Canalis. Poleg kronik so objavljeni tudi članki avtorjev Venceslava Beleta (Iz mrtvaške knjige. Drobčinice iz zgodovine kanalske župnije), Ludvika Zorzuta (Kanal ob Soči. Stoletnica kanalskih gasilcev) in Branka Marušiča (Pred sto leti je bila ustanovljena Slovenska čitalnica v Kanalu ob Soči).

Berilo 9 ima podnaslov Dnevnik občinskega tajnika Antona Bajta. Anton Bajt je bil občinski tajnik v Kanalu od leta 1902 do 1918. V tem obdobju je svoja opažanja zapisoval v dnevnik in nam tako ohranjal vrsto zanimivih podatkov in novic. Neprecenljivi so zapiski o življenju v Kanalu med 1. svetovno vojno povezani z usodami civilistov, ki so morali kot begunci oditi v neznanost. V berilu je objavljena tudi raziskava, ki jo je napisal Drago Sedmak, kustos Goriškega muzeja. Tudi ta raziskava obravnava obdobje med 1. svetovno vojno. Publikacijo ilustrirajo mnoge stare fotografije.

Berila so predstavljali direktor Goriškega muzeja Andrej Malnič, magistra Darja Skrt in avtor Drago Sedmak. Med poslušalci so berila naletela na precejšen odziv, ki je velika spodbuda za to, da naša zgodovinska dediščina ne bo utonila v pozabo.

Porušili hišo na Kidričevi 9

>> Bruno Bizjak

Občina Kanal ob Soči je v soglasju z državo v soboto, 21. julija pričela rušiti hišo na Kidričevi 9 v Kanalu. Del so se lotili profesionalno.

Cestno podjetje je postavilo opozorilne znake in signalizacijo, ki je občasno zaprla

cesto za ves promet. Podizvajalec del Roman Zuza je poskrbel za rušenje hiše z ustrežno strojno mehanizacijo, prostovoljno gasilsko društvo pa je med rušenjem z vodo zalivalo hišo, tako da med samim delom ni prihajalo do prašenja. Delo je potekalo tekoče, delavci pa so občasno za promet zaprli glavno cesto, a zapore niso nikoli trajale več kot

četrt ure. Med rušenjem so delavci ločili leseni gradbeni material od ostalega, tako da je natovarjanje tovarnjakov potekalo gladko. Po končanem rušenju so prostor, kjer je nekoč stala hiša, zravnali, pospravili in očistili. Na koncu so še obrezali – pravzaprav obžagali – lipo pred lokalom Rafaelo, oprali in očistili cesto in parkirišče.

Hiša na Kidričevi 9 med rušenjem. (Foto: Bruno Bizjak)

Ko so delavci hišo skorajda porušili, se je na veduto Kanala odprl nov pogled. (Foto: Bruno Bizjak)

Z mislijo na morje

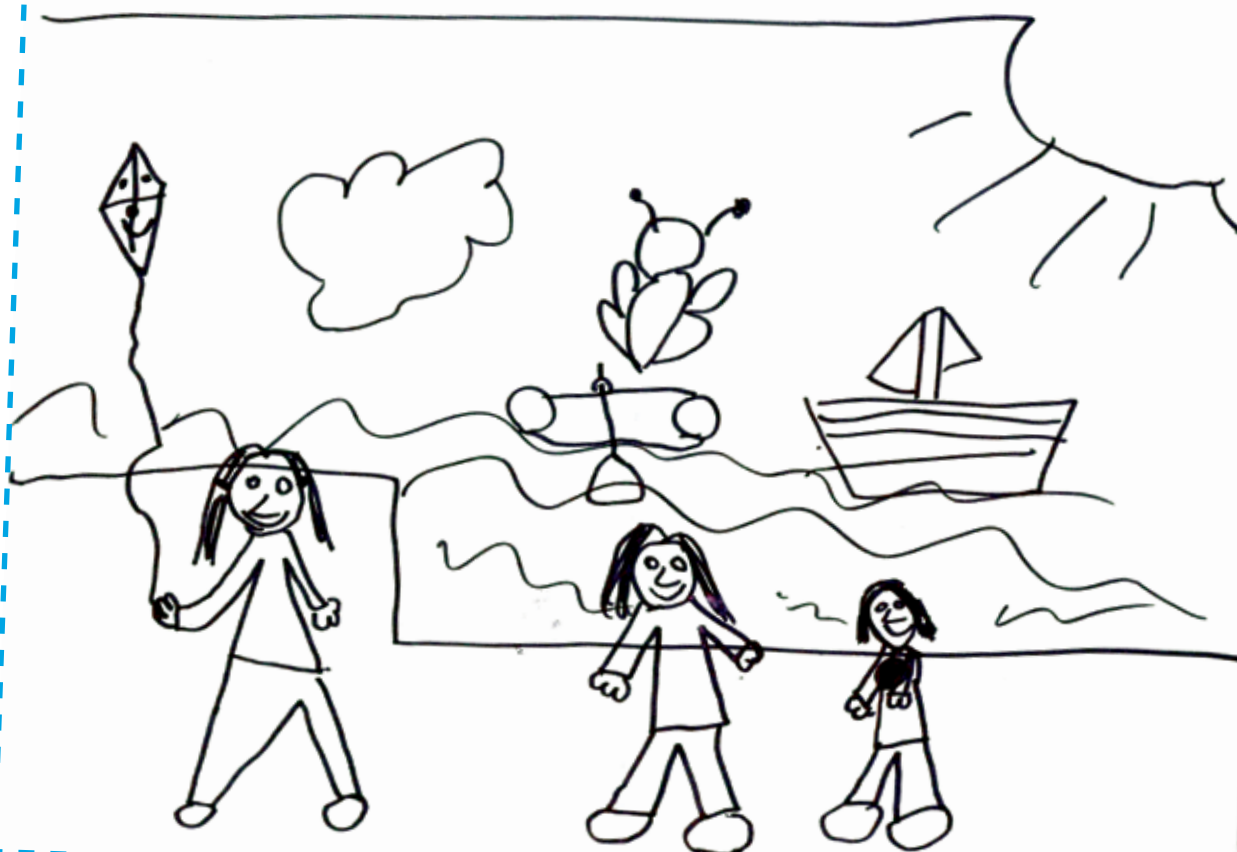
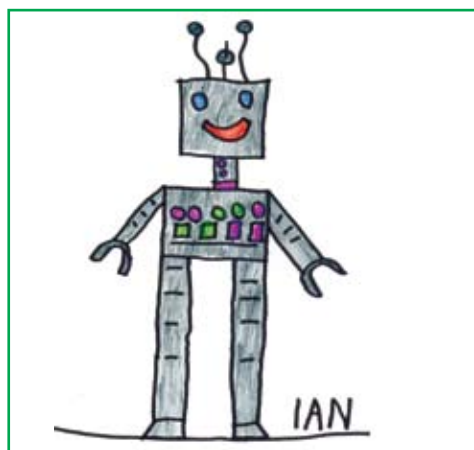
Poletne počitnice so pravkar za nami, marsikdo pa se še vedno spominja morskih dogodivščin.

Tudi pobarvanka Sare Kranjc govori o morju, vi pa jo čimprej pobarvajte in nam jo pošljite na naslov Glasilo Most, Trg svobode

23, 5213 Kanal ob Soči. In ne pozabite na hrbtno stran pobarvanke napisati svoje ime in priimek ter naslov, kamor vam bomo lahko poslali nagrado.

Prav tako smo vedno veseli, če nam s črnim flomastrom narišete pobarvanko za naslednjo številko občinskega glasila. Pomislite, kateri motiv bi radi barvali pozimi, narišite ga in nam ga pošljite na zgornji naslov.

Šestnajsta nagrajenka pobarvanke pa je postala **Anja Pavšič** iz Avč 44. Čestitamo. Nagrada bo prišla po pošti.

Glasilo Most

Ime in sedež izdajatelja:
Občina Kanal ob Soči, Trg svobode 23, 5213 Kanal

Odgovorna oseba izdajatelja: Andrej Maffi

Odgovorna urednica: Tina Pintar

Člani uredniškega odbora: Vanda Colja, Bojan Perše, Miran Pregelj in Darja Skrt

Naslov uredništva:

GLASILO MOST

Trg svobode 23

5213 Kanal

GSM odgovorne urednice: 051/33-44-82

Elektronski naslov glasila: glasilomost@yahoo.com

Spletna stran: www.obcina-kanal.si

Oblikovanje: IMC d.o.o.

Tisk: PREMIERE

Število izvodov je 2.500 in ga prejmejo vsa gospodinjstva v Občini Kanal ob Soči brezplačno.

Glasilo Most je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 705.